

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

FACTORS AFFECTING THE EDUCATION SATISFACTION OF GRADUATES
STUDENTS IN FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION,
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

จำลอง ศรีสุวรรณ
ไพฑูรย์ พิมดี

RCH
LG
395
.45

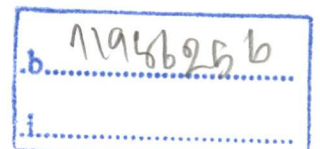
เลขที่..... ๗378๗
เลขทะเบียน..... 83843
วัน,เดือน,ปี..... 19 ก.ย. 2551

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2549

ISBN 974-15-2269-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ทฤษฎีความรู้อุตสาหกรรม.....	7
2.1.1 ประวัติความเป็นมา.....	7
2.1.2 ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์.....	8
2.1.3 หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา.....	10
2.2 ความพึงพอใจ.....	11
2.3 องค์ประกอบของการเรียนการสอน.....	13
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา.....	37
4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา.....	42
4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา.....	53
4.4 ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา.....	55
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
5.1 สรุปการวิจัย.....	58
5.2 อภิปรายผล.....	60
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	65
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก	
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	73

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา.....	34
4.1	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา.....	37
4.2	แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามหลักสูตร.....	40
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน.....	42
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านผู้เรียน จำแนกเป็นรายข้อ.....	43
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	44
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา จำแนกเป็นรายข้อ...	45
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	46
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านกิจกรรมรักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ.....	47
4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องเรียน) จำแนกเป็นรายข้อ.....	48
4.10	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องปฏิบัติการ) จำแนกเป็นรายข้อ.....	49

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.11	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องสมุด) จำแนกเป็นรายข้อ.....	50
4.12	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านผู้บริหาร จำแนกเป็นรายข้อ.....	51
4.13	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ....	52
4.14	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา.....	54
4.15	แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา.....	56

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ และมนุษย์ที่มีคุณภาพก็ถือได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ให้มีเจริญก้าวหน้ามาตลอด การศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันมีความหลากหลายทั้งรูปแบบ วิธีการ และระดับการศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกตามความสนใจได้มากขึ้น และสถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็มีการพัฒนากระบวนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับรูปแบบ วิธีการ และระดับการศึกษาที่เพิ่มขึ้นอยู่ตลอด ทำให้การจัดการศึกษาของประเทศมีการพัฒนามาเป็นลำดับ ส่งผลให้ทรัพยากรมนุษย์มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

สภาพการจัดระดับการศึกษาของประเทศได้ถูกแบ่งเป็นระดับ ตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐานไปจนถึงขั้นสูง การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะระดับบัณฑิตศึกษา จัดเป็นการศึกษาที่เน้นผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษเฉพาะสาขา และในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาทั้งรัฐและเอกชนได้ขยายการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศ ส่งผลให้การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้กว้างขวางมากขึ้น ทำให้พัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศในระดับต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เน้นผลิตบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนในด้านดังกล่าวของประเทศ สำหรับคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน ก็มีเป้าหมายในการผลิตบัณฑิตที่สอดคล้องกับสถาบัน โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษา จะเน้นผลิตบัณฑิตทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ที่มีความรู้ทางวิชาการที่ดี มีความสามารถทางเทคโนโลยี รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรมสูง โดยเริ่มเปิดสอนเป็นครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2527 ในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ปัจจุบันได้รับผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษามาเป็นเวลาประมาณ 22 ปี และมีสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่รวมทั้งหมด 10 สาขาวิชา แบ่งเป็นสาขาวิชาระดับปริญญาโท 9 สาขาวิชา และระดับปริญญาเอก 1 สาขาวิชา

จากประสบการณ์การผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษาที่ผ่านมาเป็นเวลาหลายปีแล้วนั้น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีศักยภาพในการผลิตในปริมาณที่สูงขึ้นเป็นลำดับ โดยมีจำนวนผู้สมัคร

เข้าศึกษาเพิ่มขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน และในอนาคตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีแผนการขยายการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้นอีกหลายสาขาวิชา โดยมีสาขาวิชาที่พร้อมจะเปิดสอนในปีการศึกษาถัดไปและมีสาขาวิชาใหม่ที่อยู่ระหว่างการพัฒนาอีกจำนวนหนึ่ง ดังนั้นจึงมีแนวโน้มที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จะต้องรับผิดชอบภารกิจการผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษามากขึ้น (พรณี ธีกิจวัฒน์. 2542 : 1-2) และในเวลาเดียวกันคณะก็ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตควบคู่กันไปด้วย ดังจะเห็นได้จากการกระตุ้นให้คณาจารย์มีการพัฒนาศักยภาพด้านการสอนและการวิจัยควบคู่กันไป การส่งเสริมให้คณาจารย์ระดับคุณวุฒิทางการศึกษา การจัดสรรเงินอุดหนุนการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนักศึกษาจำนวนหนึ่ง และการจัดให้มีการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก เป็นต้น

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของการจัดการศึกษา ซึ่งไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระดับใดก็ตาม อาจประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น นักศึกษา คณาจารย์ หลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน ระบบการบริหาร สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สื่อสนับสนุนการเรียน การสนับสนุนและให้กำลังใจของผู้ปกครอง ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนประกอบกันเข้าเป็นองค์ประกอบที่ทำให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพตามไปด้วย

แต่เนื่องจากตั้งแต่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษามาจนกระทั่งปัจจุบัน ยังไม่เคยมีการวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมโดยตรง คณะผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และส่วนหนึ่งได้มีโอกาสร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมในตำแหน่งผู้ช่วยคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา จึงได้ตระหนักถึงความจำเป็นว่าควรจะได้มีการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ภาพที่ชัดเจนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ว่ามีปัจจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการศึกษาใดบ้างที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษา ซึ่งจะทำให้ทราบถึงการจัดการองค์ประกอบด้านการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ผ่านมาสามารถทำได้เหมาะสมหรือไม่เพียงใด มีจุดเด่นจุดด้อยอย่างไร ซึ่งผลการวิจัยที่ได้รับจะเป็นสารสนเทศที่มีประโยชน์โดยตรงต่อการปรับปรุงคุณภาพของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งในระดับระดับหลักสูตร คณะ และสถาบันต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนและการจัดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเป็นไปอย่างสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพ และเอื้ออำนวยต่อการวางแผนจัดสรรทรัพยากร ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2548 เนื่องจากเป็นกลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งสามารถที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาระดับบัณฑิต

ได้ถูกต้องและเชื่อถือได้มากที่สุด เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนการวางแผนการจัดการศึกษา ให้ตอบสนอง กับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. เพื่อศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

1. ตัวแปรบางตัวมีสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ตัวแปรบางตัวส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ผู้วิจัย ใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านผู้เรียน
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน
3. ด้านเนื้อหาวิชา
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ด้านกิจกรรมนักศึกษา
6. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน
7. ด้านผู้บริหาร
8. ด้านผู้ปกครอง

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ตัวแปร

(1) ตัวแปรพยากรณ์ ประกอบด้วย

- (1.1) อายุ
- (1.2) เกรดเฉลี่ยสะสม
- (1.3) รายได้
- (1.4) รายได้ครอบครัว
- (1.5) ด้านผู้เรียน
- (1.6) ด้านอาจารย์ผู้สอน
- (1.7) ด้านเนื้อหาวิชา
- (1.8) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
- (1.9) ด้านกิจกรรมนักศึกษา
- (1.10) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน
- (1.11) ด้านผู้บริหาร
- (1.12) ด้านผู้ปกครอง

(2) ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1.5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากร คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 จำนวน 500 คน

(2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสาขาวิชา 10 สาขาวิชา จำนวน 350 คน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548

2. ความพึงพอใจของนักศึกษา หมายถึง ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลาดกระบัง จำนวน 8 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านผู้บริหาร และด้าน ผู้ปกครอง

3. ตัวแปรที่มีสัมพันธภาพกับความพึงพอใจของนักศึกษา หมายถึง ตัวแปรที่มีสัมพันธภาพกับความ พึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

(3.1) อายุ หมายถึง อายุของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548

(3.2) เกรดเฉลี่ยสะสม หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548

(3.3) รายได้ หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548

(3.4) รายได้ครอบครัว หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งครอบครัวของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548

(3.5) ด้านผู้เรียน หมายถึง วิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้รับจากการศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

(3.6) ด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง คุณลักษณะและคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรต่าง ๆ ของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

(3.7) ด้านเนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาวิชาในหลักสูตรต่าง ๆ ของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

(3.8) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรต่าง ๆ ของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

(3.9) ด้านกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมนักศึกษาในหลักสูตรต่างๆ ของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

(3.10) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน หมายถึง ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนในหลักสูตรต่างๆ ของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งประกอบด้วยห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และห้องสมุด

(3.11) ด้านผู้บริหาร หมายถึง คุณลักษณะและคุณสมบัติของผู้บริหารคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

(3.12) ด้านผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมของผู้ปกครองที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับบัณฑิตศึกษา

4. ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักศึกษา หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 โดยมีรายละเอียดการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

2.1.2 ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์

2.1.3 หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

2.2 ความพึงพอใจ

2.3 องค์ประกอบของการเรียนการสอน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

2.1.1 ประวัติความเป็นมา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เดิมชื่อว่า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 เพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นศูนย์กลางการศึกษาที่สมบูรณ์ จึงได้นำส่วนราชการระดับภาควิชาทางสาขาวิทยาศาสตร์ ภาษามนุษยศาสตร์ ซึ่งสังกัดอยู่ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในขณะนั้นแยกออกมารวมเข้าด้วยกัน จัดตั้งเป็นคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ โดยรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยได้ลงนามอนุมัติ เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 รับผิดชอบการผลิตครูอาชีพศึกษาสำหรับวิทยาลัยเทคนิคและอาชีวศึกษาต่าง ๆ ให้การศึกษาค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานทั่วไปตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีให้กับคณะต่าง ๆ ในสถาบันฯ

ต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยอนุมัติให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดตั้งคณะวิทยาศาสตร์ขึ้น เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2531 โดยรวบรวมภาควิชาและบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ แยกออกจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ จัดตั้งเป็นคณะวิทยาศาสตร์ ส่วนคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์เดิมเปลี่ยนชื่อเป็น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ตามที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ หน้า 44 เล่ม 105 ตอนที่ 206 วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2531

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัจจุบันคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีหน้าที่รับผิดชอบผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกหลายสาขาวิชา

2.1.2 ปรัชญา ปณิธาน พันธกิจ และวัตถุประสงค์

2.1.2.1 ปรัชญา

มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีวิชาการเป็นเลิศ บรรเจิดคุณธรรม ช่วยชี้นำสังคม ชื่นชมความเป็นไทย ก้าวไกลในระดับสากล

2.1.2.2 ปณิธาน

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีความมุ่งมั่นในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตครูอาชีพและเทคนิคศึกษาผลิตนักฝึกอบรมทางเทคนิค สาขาช่างอุตสาหกรรมและสาขาเทคโนโลยีการเกษตร ผลิตนักภาษาศาสตร์เพื่ออุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ผลิตครูวิทยาศาสตร์ ผลิตนักบริหารทางด้านอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา และผลิตนักบริหารทางการจัดการอุตสาหกรรม ที่มีคุณภาพสูง โดยอาศัยกระบวนการเรียนการสอน การบริหารงานที่มีคุณภาพ และทำการวิจัยเพื่อพัฒนาและยกระดับการเรียนการสอนและการบริการทางด้านอาชีพและเทคนิคศึกษาอย่างต่อเนื่อง การจัดหลักสูตรจะมีการพัฒนาให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้อง การเรียนการสอน โดยเน้นให้มีความรู้จริง สามารถปฏิบัติได้และส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นผู้ที่มีความสามารถในการค้นคว้าความรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ นอกจากนี้ยังปลูกฝังให้เกิดความภาคภูมิใจในวิชาชีพให้มีลักษณะผู้นำที่ดีและให้สามารถดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.1.4 วิสัยทัศน์

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มุ่งหวังพัฒนาองค์กรให้มีความสมานฉันท์ เอื้ออาทร เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และภูมิปัญญา ด้านวิชาการและวิชาชีพทางครุศาสตร์อุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดนวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ที่สร้างสรรค์ นำไปสู่การพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและประเทศ โดยพึ่งพาตนเองแบบยั่งยืน สามารถแข่งขันกันนานาประเทศในระดับภูมิภาคได้

2.1.5 พันธกิจ

ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพมีคุณธรรมจริยธรรมทั้งในระดับปริญญาบัณฑิตและบัณฑิตศึกษาด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรมและด้านอื่น ๆ ที่จะสนับสนุนการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตามความต้องการของสังคมเพื่อพัฒนาการศึกษาของประเทศชาติ ดำเนินการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่สร้างสรรค์สนับสนุนวิชาการด้านอาชีพ เทคนิคศึกษา อุตสาหกรรม

ภาษา มนุษย์และสังคม ให้บริการวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสมแก่ภาครัฐและเอกชน ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเพื่อทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสืบสานภูมิปัญญาของท้องถิ่นและประเทศไทยให้ธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

2.1.6 วัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีภาระหน้าที่ในการมุ่งสู่ความเป็นเลิศในการผลิตครู อาชีววะและเทคนิคศึกษา ผลิตนักฝึกอบรมทางเทคนิค สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมและสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร ผลิตนักภาษาศาสตร์เพื่อวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม ผลิตครูวิทยาศาสตร์ ผลิตนักบริหารทางด้านอาชีววะและเทคนิคศึกษาและผลิตนักบริหารทางด้านจัดการอุตสาหกรรม และทำหน้าที่การขยายความรู้สู่สังคม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(1) เพื่อผลิตบัณฑิตสาขาครูช่างอุตสาหกรรม เป็นนักฝึกอบรมและครูในสาขาวิชาต่าง ๆ (ช่างอุตสาหกรรม วิศวกรรม สถาปัตยกรรม เทคโนโลยีการเกษตร) ที่มีทั้งความรู้ทางทฤษฎีและความสามารถปฏิบัติงานได้โดยอาศัยวิธีวิทยาการการสอนและความรู้ทาง (อุตสาหกรรม วิศวกรรม สถาปัตยกรรม และเทคโนโลยีการเกษตร) เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติทางการมีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง มีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เป็นผู้ใฝ่ใจในการค้นคว้าหาความรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา

(2) เพื่อผลิตบัณฑิตทางด้านศิลปศาสตร์ให้เป็นนักภาษาศาสตร์เพื่อวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและอุตสาหกรรม สาขาภาษาญี่ปุ่น สาขาภาษาอังกฤษ ให้เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง มีคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เป็นผู้ใฝ่ใจในการค้นคว้าหาความรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา

(3) เพื่อผลิตนักวิชาการศึกษา นักบริหารทางด้านอาชีววะและเทคนิคศึกษา และนักบริหารทางด้านจัดการจัดการอุตสาหกรรม ที่มีความเหมาะสมในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

(4) เพื่อดำเนินการวิจัยทั้งการวิจัยบริสุทธิ์และการวิจัยประยุกต์ในด้านเทคโนโลยีการศึกษา ด้านวิศวกรรม ด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ด้านภาษาศาสตร์ และด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และเผยแพร่ให้บริการข้อมูลแก่สังคม

(5) เพื่อให้บริการที่มีคุณภาพสูงให้แก่องค์กรทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

(6) เพื่อผดุงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ในลักษณะของกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรม อันดีงามในหมู่นักศึกษา เพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีของชาติในอนาคต

2.1.3 หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาทางการศึกษาและวิทยาศาสตร์มาเป็นเวลานานกว่า 21 ปี โดยเริ่มเปิดสอนครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2527 ในสาขาวิชาสถาปัตยกรรม และต่อมาได้เปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีกหลายสาขาวิชา จนกระทั่งปีการศึกษา 2548 มีหลักสูตรที่เปิดสอนอยู่รวมทั้งหมด 4 หลักสูตร จำนวน 10 สาขาวิชา แบ่งเป็นหลักสูตรระดับมหาบัณฑิต 3 หลักสูตร จำนวน 9 สาขาวิชา และระดับดุษฎีบัณฑิต 1 หลักสูตร จำนวน 1 สาขาวิชา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(1) ปริญญาโท จำนวน 3 หลักสูตร 9 สาขาวิชา คือ

(1.1) หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

- สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
- สาขาวิชาการบริการอาชีวศึกษา
- สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร
- สาขาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
- สาขาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา

(2.2) หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

- สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
- สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
- สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม

(2.3) หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

- สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(3) ปริญญาเอก จำนวน 1 หลักสูตร 1 สาขาวิชา คือ

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุษฎีบัณฑิต

- สาขาวิชาการบริการอาชีวศึกษา

2.2 ความพึงพอใจ

2.2.1 ความหมายความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ “Satisfaction” ได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

วิลลิสทรี หรยางกู (2526 : 174) ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ว่าเป็นการให้ค่าความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับระบบมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึกดี-เลว, พอใจ-ไม่พอใจ, สนใจ-ไม่สนใจ เป็นต้น

หลุย จำปาเทศ (2538 : 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ (need) ได้บรรลุเป้าหมายพฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตา คำพูด การแสดงออก

พิทักษ์ ทรุษิม (2538 : 8) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งในเชิงประมาณค่า ซึ่งจะเห็นได้ว่าเกี่ยวข้องกับทัศนคติอย่างแยกไม่ออก

เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540 : 98) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นภาวะของความพึงพอใจหรือภาวะของการมีอารมณ์ในทางบวกที่มีผลเกิดขึ้นเนื่องจากการประเมินประสบการณ์ของคนๆ หนึ่ง สิ่งที่เขาหายไประหว่างเสนอให้กับสิ่งที่ได้รับจะเป็นรากฐานแห่งความพอใจและไม่พอใจได้

Good (1973 : 7) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพอใจซึ่งเป็นจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติของบุคคลต่อกิจกรรม

Wallestein (อ้างถึงใน จินตนา วรสายัณห์. 2538 : 33-35) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้าย (End-State in Feeling) ที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

Kerch and Crutchfield (อ้างถึงใน จินตนา วรสายัณห์. 2538 : 33-35) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองพร้อมบรรลุจุดมุ่งหมาย (Goals) ที่ตั้งไว้ระดับหนึ่ง

Tiffin and McCormick (อ้างถึงใน จิรภา จิตตวิสุทธิกุล. 2540 : 4-13) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าหมายถึง แรงจูงใจของมนุษย์ซึ่งตั้งอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐาน

Wolman (อ้างถึงใน จิรภา จิตตวิสุทธิกุล. 2540 : 4-13) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าเป็นความรู้สึกมีความสุข เมื่อเราได้รับผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย (Goal) ความต้องการ (Need) หรือ แรงจูงใจ (Motivation)

Stuass George and Sayles, L.R. (1960 : 119-121) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าหมายถึงความรู้สึกพึงพอใจในงานที่ทำ เมื่องานนั้นให้ผลประโยชน์ตอบแทนทั้งทางด้านวัตถุและด้านจิตใจ ซึ่งสามารถสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของเขาได้

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี หรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อบุคคลได้อุทิศแรงกาย แรงใจ และสติปัญญาเพื่อกระทำในสิ่งนั้น และได้รับการสนองตอบเป็นผลสำเร็จตามความมุ่งหมายทั้งหมดหรือบางส่วน

2.2.2 ความพึงพอใจในการบริการ

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2544 : 8) ได้เสนอแนวคิดความความพึงพอใจในการบริการว่า

1. ความพึงพอใจในการบริการ หมายถึง ภาวะการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกของบุคคลอันเป็นผลจากการประเมินคุณภาพของการบริการจากการรับรู้สิ่งที่ได้รับจากการบริการ ไม่ว่าจะ เป็นผลจากการประเมินคุณภาพของการบริการหรือการให้บริการ ในระดับที่ตรงกับการรับรู้สิ่งที่คาดหวังเกี่ยวกับการบริการนั้น

2. ลักษณะของความพึงพอใจในการบริการ เป็นพฤติกรรมการแสดงออกในทางบวกของบุคคลที่เกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริงในสถานการณ์การบริการ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยมีองค์ประกอบของความพึงพอใจในการบริการ 2 ประการ คือ คุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการและคุณภาพของการบริการ

3. ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องกับการบริการ จะครอบคลุมความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้ให้บริการที่มีต่อการบริการ ในแง่ของปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ ระดับของความพึงพอใจ และประเภทของความพึงพอใจ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้ให้บริการ

วันชัย คำเจริญ (2545 : 52) ได้ให้ความสำคัญของความพึงพอใจในการบริการ โดยแบ่งเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. องค์การบริการ พยายามค้นหาปัจจัยที่กำหนดความพึงพอใจของลูกค้าสำหรับนำเสนอ บริการที่เหมาะสม เพื่อการแข่งขันแย่งชิงส่วนแบ่งตลาดของธุรกิจบริการ ผู้รับบริการย่อมได้รับการบริการที่มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการที่ตนคาดหวังไว้ได้ การดำเนินชีวิตที่ต้องพึ่งพาการบริการในหลาย ๆ สถานการณ์ทุกวันนี้ย่อมนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีตามไปด้วย เพราะการบริการในหลาย ๆ สถานการณ์ทุกวันนี้ย่อมนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีตามไปด้วย เพราะการบริการในหลายด้านช่วยอำนวยความสะดวกและแบ่งเบาภาระการตอบสนองความต้องการของบุคคลด้วยตนเอง

2. ผู้ปฏิบัติงานบริการพัฒนาคุณภาพของงานบริการและอาชีพบริการ ซึ่งเป็นงานที่สำคัญต่อชีวิตของคนเราเพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ในการดำรงชีวิตและการแสดงออกถึงความสามารถในการทำงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เป็นที่ยอมรับว่าความพึงพอใจในงานมีผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานในแต่ละองค์การ เมื่อองค์การบริการให้ความสำคัญกับการสร้างความพึง

พอใจในงานให้กับผู้ปฏิบัติงานบริการ ทั้งในด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ค่าตอบแทน สวัสดิการและความก้าวหน้าในชีวิตการทำงาน พนักงานบริการก็ย่อมทุ่มเทความพยายามในการเพิ่มคุณภาพมาตรฐานของงานบริการให้ก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า และการสร้างสายสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าให้ใช้บริการต่อ ๆ ไปทำให้อาชีพบริการเป็นที่รู้จักมากขึ้น

องค์ประกอบของความพึงพอใจในการบริการ

Gronroos (1990 : 37-39) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการบริการประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านการรับรู้คุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการ ผู้รับบริการจะรับรู้ว่าคุณภาพของบริการที่ได้รับมีลักษณะตามพันธะสัญญาของกิจการบริการแต่ละประเภทตามที่ควรจะเป็นมากน้อยเพียงใด จึงจะสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าในสิ่งที่ลูกค้าต้องการ

2. องค์ประกอบด้านการรับรู้คุณภาพของการนำเสนอบริการ ผู้รับบริการจะรับรู้ว่าวิธีการนำเสนอบริการในกระบวนการบริการของผู้ให้บริการมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดในด้านความสะดวกในการเข้าถึงบริการ พฤติกรรมการแสดงออกของผู้ให้บริการตามบทบาทหน้าที่ และปฏิกิริยาตอบสนองการบริการของผู้ให้บริการต่อผู้รับบริการ ความรับผิดชอบต่องานการใช้ภาษาสื่อความหมายและปฏิบัติตนในการให้บริการ สิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าให้ด้วยโมติวิจิตของการบริการที่แท้จริง

2.3 องค์ประกอบของการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ จะประกอบด้วยองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียน อาจารย์ผู้สอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนการเรียน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และอื่น ๆ องค์ประกอบเหล่านี้ล้วนมีอิทธิต่อการจัดการเรียนการสอนทั้งสิ้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาองค์ประกอบของการเรียนการสอน ดังนี้

2.3.1 ด้านอาจารย์ผู้สอน

ผู้สอนนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และมีอิทธิพลต่อบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนมากองค์ประกอบหนึ่ง เพราะลักษณะหรือบุคลิกภาพของผู้สอนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และการปรับตัวของผู้เรียน (จินตนา ยูนิพันธ์. 2527 : 290) นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลอย่างมากต่อความเชื่อ ความนึกคิด และความเอื้ออาทร เอาใจใส่ต่อผู้อื่นของผู้เรียน จึงเป็นความรับผิดชอบของผู้สอนที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีความต้องการ และมีความคิดตรงกับความต้องการและความสนใจของผู้สอน (ชาลัญชัย อินทรประวัตติ. 2523 : 181) เกี่ยวกับเรื่องนี้ พันทิพา อุทัยสุข (2525 : 420) กล่าวว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบเป็นตัวครุมีส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งสิ้น สามารถทำให้

การเรียนของผู้เรียนประสบผลในทางบวกหรือทางลบ สิ่งเหล่านี้ ได้แก่ บุคลิกภาพ พื้นฐานความรู้ พื้นฐานทางครอบครัว ทักษะคิดและค่านิยมของผู้สอน เป็นต้น

ผู้สอนที่ดี ควรมีคุณสมบัติดังนี้คือ ลักษณะส่วนตัวดี การที่ผู้สอนมีลักษณะส่วนตัวดี จะทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจในตัวผู้สอน มีผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี เพราะเหตุนี้เอง ผู้สอนควรมีบุคลิกภาพของการเป็นครู คือ แต่งกายเหมาะสม สุภาพอ่อนโยน เมตตากรุณา กระตือรือร้น มีลักษณะเป็นผู้นำ มีอารมณ์ขันเหมาะสม มีศรัทธา และมีความภาคภูมิใจในความเป็นครู มีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวาง ซึ่งประกอบด้วยความรู้หลายด้าน เช่น สังคมวิทยา มานุษยวิทยา ปรัชญา ภาษาศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น มีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน มีความสามารถในการสอน

การที่ผู้สอนจะมีความรู้ความสามารถในการสอนมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบต่อไปนี้ คือ ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการศึกษาและจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอน ความเข้าใจในหลักสูตรของวิชานั้น ความสามารถในการวางแผนการสอน ความเข้าใจในหลัก การเรียนรู้และการสอน ความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การใช้อำนาจในการเป็นผู้นำ ความสามารถในการพูดบรรยายหรือเสนอความคิดเห็นของคนต่อผู้อื่น ความเป็นผู้มีใจกว้างและเป็นผู้มีประชาธิปไตย (ชาลชัช อินทรประวัตติ. 2523 : 181)

ลักษณะของครูที่ดี ตามที่ปรากฏอยู่ในคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าดังนี้ การทำตัวให้เป็นที่ยรักแก่ศิษย์ และบุคคลทั่วไป การเป็นบุคคลที่มีความหนักแน่น มีจิตใจที่มั่นคง กอปรด้วยความรู้ที่นำเคารพ การเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ที่มีความประพฤติอันดีงาม การเป็นผู้ที่มีความมานะในการตักเตือนสั่งสอน โดยไม่เกรงกลัวว่าจะถูกเกลียด หรือ โกรธ มีความเฉลียวฉลาดในการใช้คำพูด ความเป็นผู้ที่มีความอดทนต่อถ้อยคำ โดยมีเจตนาดีเป็นที่ตั้ง การรู้จักสอนจากง่ายไปหายาก หรือมีความลึกซึ้งโดยลำดับ การรู้จักแนะนำในทางที่ถูกที่ควร ไม่แนะนำออกนอกกลุ่มนอกทาง (พรชูลี คุณานุกร. 2523 : 281)

อุทุมพร ทองอุไทย (2523 : 74-86) ได้ศึกษาลักษณะอาจารย์มหาวิทยาลัยในอุดมคติ โดยศึกษาจากความคิดเห็นจากอาจารย์ นิสิตบัณฑิตศึกษาและนิสิตปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะอาจารย์ในอุดมคติเรียงลำดับที่พึงปรารถนามากที่สุด 5 อันดับแรก คือ มีการเตรียมการสอนดี มีความปรารถนาดีต่อนิสิตทั้งในและนอกสถานที่ มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่ทันสมัย กว้างขวาง และถูกต้อง ใช้ตัวอย่าง ช้อเปรียบเทียบ และความเป็นจริงในการอธิบายได้อย่างเหมาะสม บรรยายเรื่องราวที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน และความเป็นจริงในการอธิบายได้อย่างเหมาะสม บรรยายเรื่องราวที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง แม้ว่าจะอยู่นอกเหนือจากเนื้อหาวิชาก็ตาม

ดังนั้น ครูที่ดีและครูที่มีประสิทธิภาพ สิ่งที่สำคัญที่ไม่สามารถจะละเลยได้ คือ การเตรียมตัวมาให้พร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียน พร้อมทั้งจะเผชิญและแก้ปัญหาที่พบบ่อยระหว่างการสอน

เพื่อสร้างศรัทธาให้เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนอันจะทำให้การเรียนการสอนครั้งต่อไปดำเนินไปอย่างราบรื่น

ตัวชี้ลักษณะครูที่ดี เรียงตามลำดับดังนี้คือ ต้องมีความรักและความเข้าใจเด็ก มีความเมตตาปรารถนาดี รักเด็ก ยิ้มแย้มแจ่มใส นำศรัทธา มองโลกในแง่ดี เสียสละ อุทิศเวลา เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและประโยชน์ที่จะเกิดกับตัวเด็กมากกว่าประโยชน์ส่วนตน พัฒนาตนเองเสมอ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่หยุดนิ่ง มีมนุษยสัมพันธ์ อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ซื่อสัตย์ อุดมคติ ขยันหมั่นเพียร จริงใจ ตั้งใจค้นหาศักยภาพของเด็ก ตั้งใจสอน มีความสามารถในการปฏิบัติงานสอน มีการพัฒนาผลงานอย่างต่อเนื่อง มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถวิเคราะห์หลักสูตร เชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงในการจัดการเรียนการสอน ตรงต่อเวลา จัดสรรเวลาและกิจกรรมอย่างเป็นระบบ มีความรับผิดชอบ มุ่งแก้ปัญหาให้นักเรียนเป็นรายบุคคล รักและศรัทธาในวิชาชีพครู ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี แต่งกายและวางตน เหมาะสม เป็นที่ยอมรับและนำศรัทธา ยอมรับความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่น ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลและมีความเชื่อว่าเด็กทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้ได้ เป็นนักประสานและร่วมมือกับบ้านและชุมชนอย่างสร้างสรรค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 1-2)

ครูดีที่นักเรียนรักและศรัทธาควรมีลักษณะดังนี้ คือ เป็นกัลยาณมิตร รักและเมตตาศิษย์ ทุกคน หัวดีและจริงใจกับศิษย์ ตั้งใจให้ความรู้และประสบการณ์ มีวิธีการสอนที่เร้าชวนให้อยากเรียนรู้ ใช้คำพูดที่ไพเราะและกริยามุน่มนวล เป็นมิตรแท้ของศิษย์ มีความยุติธรรมและมีสำนึกของความเป็นครู (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 26)

2.3.2 ด้านเนื้อหาวิชา

หลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการทางการศึกษา เพราะเป็นตัวกำหนดให้ผู้เรียนไปถึงจุดหมายปลายทางได้ หรือเป็นตัวบอกให้ทราบถึงทิศทางที่ผู้เรียนและผู้สอนต้องปฏิบัติเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายของสถาบัน

หลักสูตรมีส่วนประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเนื้อหาวิชา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นส่วนที่บอกให้ผู้สอนทราบว่า จะต้องสอนให้ผู้เรียนทำอะไรบ้าง ส่วนเนื้อหา เป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องสอนให้แก่ผู้เรียนนั่นเอง (ชาญชัย อินทรประวัตติ. 2523 : 181) เนื้อหาจึงเปรียบเสมือนเครื่องมือที่จะนำไปสู่เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการดำเนินไปอย่างรวดเร็ว เนื้อหาวิชาที่เป็นข้อเท็จจริง หลักการ และทฤษฎีต่าง ๆ อาจมีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการกำหนดเนื้อหาวิชาจึงต้องกระทำอย่างรอบคอบและระมัดระวัง โดยจะต้องระลึกร่วมกันว่า เนื้อหาวิชาที่เลือกนั้น เป็นเนื้อหาที่ต้องเรียน ควรเรียน ไม่ใช่เพียงแค่เป็นประโยชน์ที่จะเรียนเท่านั้นและจะต้องเป็นเนื้อหาที่มีความถูกต้องและสำคัญ สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและความต้องการของสังคม มีความสมดุลระหว่างความกว้างและ

ความลึก สามารถตอบสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและของรายวิชาอย่างกว้างขวาง เหมาะสมกับ วุฒิภาวะ ประสบการณ์ ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน (จินตนา ยูนิพันธ์. 2527 : 290 และ รมติ พิมพ์บรรยงค์. 2528 : ก-ข) ด้วยเหตุนี้เอง การสร้างหลักสูตรและการกำหนดเนื้อหาวิชาจึงต้อง สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ดังนั้น หลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่กำหนดให้ผู้เรียนจึงต้องครอบคลุมทั้งในด้านความรู้ที่ จำเป็นต่อวิชาชีพ และแขนงวิชาอื่น ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ สามารถเผชิญ กับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ได้อย่างฉลาด การเลือกเนื้อหาวิชา เนื้อหาวิชาที่ใช้ในหลักสูตร จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม ดังนั้นในการเลือกสรร เนื้อหาวิชาในหลักสูตร จึงต้องมีการเลือกให้เหมาะสม โดยการพิจารณาให้ละเอียดรอบคอบ จึงจะทำให้ เนื้อหาวิชาเหมาะสม การพิจารณาเลือกเนื้อหาวิชาโดยทั่วไปมักคำนึงถึงหลักใหญ่ ๆ อยู่ 3 ประการ กัน คือ

ประการที่ 1 สมรรถภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนและการเรียนรู้ Gagne (1967 : 19-20) ได้ ศึกษาพบว่า การเรียนรู้ของคนมีหลายรูปแบบแตกต่างกัน คือ การเรียนรู้จากสัญญาณ (Signal Learning) เป็นการเรียนรู้ตามทฤษฎีการวางเงื่อนไขของพาฟลอฟ (Pavlov) ผู้เรียนจะต้องตอบสนอง ต่อสัญญาณหรือเงื่อนไขที่ทำให้ โดยการกระทำที่ซ้ำ ๆ กัน เช่น การตบมือ การเปิดปิดไฟเพื่อเรียกห้อง ความสนใจจากผู้เรียน การเรียนรู้จากความสัมพันธ์ของทฤษฎีเชื่อมโยงของ ทอร์นไดค์ (Thorndike) และการแสดงพฤติกรรมตอบสนองเงื่อนไขของสกินเนอร์ (Skinner) ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดี เมื่อมีการ ตอบสนองที่เฉพาะเจาะจง เช่น การฝึกหัดออกเสียงเกี่ยวกับการเรียนภาษา เป็นต้น การเรียนรู้จากการ ตอบสนองปฏิบัติการหลายช่วง (Motor Chaining) เป็นการเรียนรู้ซึ่งมีการกระทำต่อเนื่องเชื่อมโยง ติดต่อกันไปในสถานการณ์ที่จะเร้าให้ผู้เรียนแสดงปฏิบัติการตอบสนองโดยผู้เรียนผู้จุดมุ่งหมายของการ เรียนรู้ เช่น การทดลองปฏิบัติการทางเครื่องยนต์ การทดลองปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ การเรียนรู้ จากความสัมพันธ์ของภาษา (Verbal Association) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ต่อเนื่อง ของภาษากับผู้เรียน เช่น การแปลความหมายของบทความที่เป็นภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย การฝึกหัด ผสมคำจากตัวอักษร เป็นต้น

การเรียนรู้โดยการแยกแยะความแตกต่างได้ (multiple discrimination) เป็นการเรียนรู้ที่มีความ เข้าใจอย่างกว้างขวางจนสามารถแยกแยะความซับซ้อน หรือบอกลักษณะความแตกต่างของ สิ่งของต่าง ๆ ได้ ความคิดรวบยอดของผู้เรียน (Concept Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการ แสดงปฏิบัติการตอบสนองต่อสิ่งเร้าแล้วเกิดแนวคิดตามหลักการที่ปรากฏอยู่โดยทั่วไป เช่น สามารถ ให้ความหมายของวัตถุสิ่งของได้ การเรียนรู้กฎเกณฑ์ (Rule and Principle Learning) เป็นการเรียนรู้ที่ สามารถนำความคิดรวบยอดหลาย ๆ ความคิดรวบยอดเข้าด้วยกัน แล้วสามารถสรุปเป็นหลักการหรือ กฎเกณฑ์หรือวิเคราะห์เหตุผลได้ การเรียนรู้โดยการแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นการเรียนรู้ที่

ต้องอาศัยการคิดพิจารณาหาหลักการหรือกฎเกณฑ์ รวมทั้งเหตุผลซึ่งจะทำให้เกิดแนวคิดใหม่เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา

ประการที่ 2 ความเหมาะสมของความรู้ที่จะนำมาสอน เนื่องจากปัจจุบัน มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้ความรู้สาขาวิชาการต่าง ๆ มีอัตราการขยายตัวอย่างรวดเร็วเป็นทวีคูณจนคนเราไม่สามารถรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างได้ ดังนั้น การบรรจุเนื้อหาลงในหลักสูตรจำเป็นต้องมีวิธีการพิจารณาเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับการที่จะนำมาสอน หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณามีดังนี้คือ ความรู้นั้นต้องเป็นแก่นสารของความรู้แต่ละสาขาวิชา แก่นสารของความรู้ หมายถึง เนื้อหาที่เป็นหลักเป็นความคิดรวบยอด ไม่ใช่ข้อมูล ซึ่งความคิดรวบยอดนี้ จะเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหา และวิธีการเรียนการสอน ซึ่งครูสามารถปรับปรุง เพิ่มเติมตามความเหมาะสมกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น ความรู้นั้นต้องเชื่อถือได้ หมายถึง เนื้อหาที่มีความถูกต้องและทันต่อเหตุการณ์ ความสมดุลระหว่างความกว้างขวางและความลึกซึ้งของเนื้อหา เนื้อหาวิชาที่นำมาบรรจุในหลักสูตร ไม่ว่าจะเกี่ยวกับเรื่องใด ในวิชาใดก็ตาม ควรมีสัดส่วนพอดีระหว่างความกว้างครอบคลุมและลึกซึ้ง ซึ่งหมายถึง การให้ข้อมูล กระบวนการและความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างเพียงพอที่จะให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจหลักการและความคิดรวบยอดได้อย่างลึกซึ้งเนื้อหาสาระนั้นสนองความมุ่งหมายหลายประการ ในรายวิชาเดียวสามารถที่จะสนองกิจกรรมหลาย ๆ ด้านในการเรียนการสอน

ประการที่ 3 ความรู้เนื้อหาสาระนั้นเป็นเป้าหมายและความต้องการของสังคม โดยพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้เป็นคือความรู้เนื้อหานั้นจะต้องสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม เช่น นักเรียนเรียนจบแล้วสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพในสังคมนั้นได้ ความรู้เนื้อหาที่สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ในการเลือกเนื้อหาวิชา ต้องมีการสำรวจความต้องการและความสนใจของผู้เรียน แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาว่า ในขอบเขตของการเรียน การสอนนั้น ความต้องการและความสนใจใดอยู่ในวิสัยที่จะตอบสนองได้หรือไม่

2.3.3 ด้านตัวผู้เรียน

ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องการให้นักเรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยพยายามจัดเตรียมกรรมวิธีการสอนรูปแบบต่าง ๆ มาให้เหมาะสมกับสภาพความพร้อม ความต้องการของนักเรียนให้ได้รับความรู้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในปัจจุบันได้พยายามเลือกวิธีการสอนแบบหนึ่ง คือ แบบนักเรียนเป็นสำคัญ (Child Center) เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ที่โลกมีการแข่งขันสูง ทุกคนจะต้องช่วยเหลือตนเอง โดยต้องมีความคิด และสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง จึงคิดวิธีการสอนแบบนี้มาใช้กับนักเรียน ตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีดังนี้คือ นักเรียนมีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์กับ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง ทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม ฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์จินตนาการ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจนและมี

เหตุผล นักเรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบแก้ปัญหาทั้งด้วยตนเองและร่วมด้วยช่วยกันกับเพื่อน ได้ฝึกค้น รวบรวมข้อมูลและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง เลือกทำกิจกรรมตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข ฝึกตนเองให้มีระเบียบวินัยและรับผิดชอบในการทำงาน ฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเองและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจน ฝึกหาความรู้อย่างต่อเนื่อง (สุมน อมรวิวัฒน์. 2541 : 10) ซึ่งสอดคล้องกับ กิติยวดี บุญชื้อ และคณะ (2541 : 15-29) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบที่ช่วยให้การเรียนรู้ของเด็ก ๆ ดำเนินไปอย่างมีความสุข คือ เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับว่าเป็นมนุษย์คนหนึ่งที่มีหัวใจและสมอง เด็กควรจะมีสิทธิที่จะเป็นตัวของตัวเองที่ไม่เหมือนใคร มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีความคิด มีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ มีความรู้สึก รัก โกรธ เสียใจหรือดีใจเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ ที่สำคัญที่สุดคือเด็กไม่ใช่ทาสรองรับอารมณ์ของใคร เขาควรจะได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัด และความสนใจของเขา เขาควรจะได้มีโอกาสเลือกอนาคตของเขาเอง พ่อแม่ ครู ควรจะเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา ไม่ใช่ผู้ออกคำสั่ง และควรให้คำแนะนำไม่ใช่บงการ การตัดสินใจเรื่องการเรียนรู้เพื่อดำเนินชีวิตของเขาควรจะเป็นสิทธิโดยชอบธรรมของเขา เด็กเกิดความรักและภูมิใจในตนเอง รู้จักปรับตัวได้ทุกที่ ทุกเวลา รู้จักตัวเองเห็นคุณค่าของชีวิตและความเป็นมนุษย์ของตน ได้รับความหมายของการมีชีวิตอยู่ยอมรับทั้งจุดดีและจุดด้อยของตนเองและคิดหาวิธีปรับปรุงแก้ไข เข้าใจธรรมชาติของความเปลี่ยนแปลงและรู้วิธีปรับตนเองให้อยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้โดยไม่เสียสุขภาพจิต รู้จักเกรงใจและให้เกียรติผู้อื่น มีเหตุผล และใจกว้างพร้อมที่จะดำเนินชีวิตในบทบาทของ ผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ ครูจะต้องช่วยให้เด็กค้นพบความสามารถของเขาเอง นอกจากจะสร้างความภาคภูมิใจให้เขาแล้วยังช่วยให้เขาได้รู้จักตัวเองมากขึ้น เห็นคุณค่าของตัวเอง และรักตัวเองมากขึ้น เกิดภาพพจน์ที่ดีต่อตัวเองในขณะที่เดียวกันก็เกิดความเห็นอกเห็นใจผู้ที่ยังไม่ประสบความสำเร็จและอยากจะช่วย หน้าที่ของครูนอกจากจะสร้างให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตัวเองแล้ว ยังต้องช่วยสร้างความรู้สึที่ดีต่อกันอื่นและสร้างความรู้สึที่ดีที่คนอื่นมีต่อตนเอง เด็กแต่ละคนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ เพื่อที่จะได้ค้นพบความสามารถของตนเองซึ่งซ่อนเร้นรอรับการพัฒนาอยู่ มีกำลังใจที่จะต่อเติมความฝันของตนเองให้สมบูรณ์ ได้รับรู้ว่าวิทนาการแขนงต่าง ๆ จะเป็นประโยชน์ทั้งนั้น ถ้าเขาใส่ใจ มุ่งมั่น ให้เขาได้มีโอกาสเรียนเพื่อรู้อย่างลึกซึ้งและกว้างไกล (Learn to Know) เรียนให้เข้าใจและทำได้ รู้เคล็ดลับของการทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ (Learn to Do) และเรียนจนรู้จักและเข้าใจวิถีคิดและปฏิบัติของคนในอาชีพนั้น ๆ เสมือนเป็นคนที่อยู่อาชีพนั้น ๆ จริง ๆ (Learn to Be) ทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับนั้นมาประยุกต์เข้ากับตัวเองได้อย่างกลมกลืนและสร้างสรรค์เพื่อความสุขของตนเองและรอบข้าง

2.3.4 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

เป็นกระบวนการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้านวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการไปตามเป้าหมายที่ผู้เรียนเกิดพัฒนาการไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ ซึ่งกิจกรรมการ

เรียนการสอนนั้น ได้แก่ วิธีการสอนของอาจารย์ และกิจกรรมหรืองานที่ผู้เรียนจะต้องกระทำ ดังนั้น แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา ไม่มีวิธีใดดีและเหมาะสมที่สุดสำหรับทุกวิชาการสอนแต่ละวิธีสอนยังมีลักษณะเด่นและลักษณะจำกัดอยู่ในตัวเองทั้งสิ้นผู้สอนที่ฉลาดย่อมจะต้อง รู้จักใช้วิจารณญาณ ไตร่ตรองนำการสอนแต่ละวิธี มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ผู้เรียน เวลาและสถานการณ์ เป็นต้น (สมิทร คุณานุกร. 2518 : 259)

กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่กระทำขึ้นเพื่อให้การเรียนการสอนครั้งนั้นได้ผลดี หมายถึง การสอนของครูเป็นไปอย่างมีความหมาย นักเรียนได้ทั้งความรู้และความสนุกเพลิดเพลิน (ทัศนีย์ สุภเมธี. 2533 : 29-33)

กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกระทำของครูและนักเรียน ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดีต่อการเรียนการสอน จึงสามารถสรุปความหมายได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

ความสำคัญของกิจกรรมการเรียนการสอน วารี ธีระจิตร (2525 : 8-9) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเรียนรู้ไว้หลายประการดังนี้ กิจกรรมช่วยเร้าความสนใจของเด็ก เปิดโอกาสให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ช่วยปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย ช่วยปลูกฝังความรับผิดชอบ ช่วยปลูกฝังและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยให้นักเรียนได้มีการเคลื่อนไหว ให้นักเรียนได้รู้สึกสนุกสนาน ช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ขยายความรู้และประสบการณ์ของเด็กให้กว้างขวางขึ้น ช่วยส่งเสริมความงอกงามและพัฒนาการของเด็ก ช่วยส่งเสริมทักษะ ช่วยปลูกฝังเจตคติที่ดี ช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักทำงานเป็นหมู่ ช่วยให้เกิดความเข้าใจในบทเรียน ช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดความซาบซึ้ง ความงามในเรื่องต่าง ๆ

ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดี ลักษณะของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งสำคัญหลายประการ ดังนี้ คือ กิจกรรมการเรียนการสอนทุกอย่างต้องเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัย และความพร้อมของนักเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนมีการจัดลำดับขั้นตอน เพื่อให้การเรียนรู้มีความต่อเนื่อง แต่ละกิจกรรมควรให้มีการสืบ தொடต่อกจากการเรียนรู้ที่มีอยู่ก่อน จะเป็นการจัดลำดับจากรูปธรรมไปหานามธรรม จากประสบการณ์ที่อยู่ใกล้ ไปสู่ประสบการณ์ที่อยู่ไกล และจากกระบวนการคิด การทำงานง่าย ๆ ไปสู่การให้เหตุผลที่เป็นแบบแผน และเป็นแบบนามธรรม, กิจกรรมการเรียนการสอนควรทำให้บังเกิดผลดีเต็มที่ ก่อให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น กิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องทำทลายความสนใจของนักเรียนให้นำสิ่งที่เรียนในสถานการณ์หนึ่งไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ ลักษณะเช่นนี้จึงทำให้การเรียนต่อเนื่องกันไปได้ สามารถอธิบายสิ่งใหม่ คาดคะเน และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ใน

โรงเรียนได้ กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นการพัฒนาความคิด ส่งเสริมให้นักเรียนได้คิดแบบ สืบสวน สอบสวนและแก้ปัญหาตามแนวทางของตนและต้องรู้จักประเมินความคิดของตนเอง กิจกรรมการเรียนการสอนควรให้นักเรียนได้เรียนรู้หลาย ๆ ทาง การจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ สังเกต วิเคราะห์ และอภิปราย โดยใช้สื่อการเรียนต่าง ๆ มาประกอบกิจกรรม หากกิจกรรมหนึ่งไม่ เหมาะกับนักเรียนคนหนึ่งแต่อาจมีกิจกรรมอื่น ๆ ซดแซมได้ กิจกรรมการเรียนการสอนควรมีลักษณะ เปิดกว้างแก่นักเรียนให้มีลักษณะที่แตกต่างกันทั้งในด้านเนื้อหาและแนวคิด กิจกรรมลักษณะนี้ไม่ จำเป็นต้องมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำเดียว แต่เป็นการให้นักเรียนได้รู้จักใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล และ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์

การสอนที่มีประสิทธิภาพมักมีกิจกรรมอยู่ในการเรียนการสอนดังต่อไปนี้ ชื่นจูงใจ มี ผลงานวิจัยที่ระบุว่าในกระบวนการสอนนั้น ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ สนใจ (Attention) ก่อนเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน ดังนั้นจึงต้องนำเสนอด้วยแรงจูงใจเสมอ แต่ก็ควรมีการ ดำเนินการสอนให้ผู้เรียนได้สนใจอยู่ตลอดกระบวนการเรียนการสอนด้วย มีกิจกรรมอยู่หลาย ประการในการให้แรงจูงใจและเร้าความสนใจของผู้เรียน เช่น ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น ให้รางวัลหรือเสริมแรง (Reinforcement) ให้ความตื่นเต้น รวมทั้งให้ข้อสรุปขั้นที่สอดคล้องกับ บทเรียน ให้วัตถุประสงค์แก่ผู้เรียน ควรให้ผู้เรียนทราบว่า เขาจะได้อะไรบ้าง เมื่อเรียนจบแล้ว มี งานวิจัยพบว่า ผู้เรียนจะก้าวหน้าในพฤติกรรมการเรียนเป็นอย่างดี ถ้าผู้เรียนทราบในวัตถุประสงค์การ เรียนอย่างชัดเจนก่อนเริ่มเรียน คำนี้ถึงความรู้พื้นฐานที่มีมาก่อนของผู้เรียน ในกระบวนการเรียนการ สอนต้องให้รู้ชัดเจนว่า ผู้เรียนต้องมีความรู้ มีทักษะ และมีทัศนคติที่จำเป็นอะไรบ้าง ก่อนที่จะมา เรียน ดังที่มีผลงานวิจัยพบว่า การเรียนรู้จะมีผลสัมฤทธิ์สูง ถ้าสิ่งที่เรียนรู้ใหม่เชื่อมโยงต่อเนื่องกับ ความรู้เดิมที่ จำเป็นต้องมีมาก่อน ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็น ให้สารสนเทศและตัวอย่าง สารสนเทศที่ให้เป็นสิ่ง ที่ผู้เรียนจะต้องค้นคว้า จะต้องรับเข้าสู่ปัญญา ความคิดของ ตนเอง เพื่อให้ เกิดผลต่อวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยที่สารสนเทศที่ให้ อาจเป็นข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ เป็นตัวอย่างทักษะ ซึ่งอาจให้ในรูปการบรรยาย ในรูปสื่อที่นำเสนอ ให้การปฏิบัติให้ทำตามที่สอดคล้องกับเนื้อหา ส่วน ตัวอย่างที่ให้ก็เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ และไปประยุกต์ใช้สารสนเทศที่ได้รับ ได้ง่ายขึ้น การให้การฝึกปฏิบัติและข้อมูลย้อนกลับ ในการที่ผู้เรียนเรียนรู้ เนื้อหาความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) ผู้เรียนต้องปฏิบัติพฤติกรรม นั้น ๆ และการฝึก ปฏิบัติให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หลังจากฝึกปฏิบัติแล้ว ควรให้ข้อมูลย้อนกลับต่อผู้เรียน ข้อมูล ย้อนกลับอาจเป็นข้อมูลว่าคำตอบหรือการฝึกปฏิบัตินั้นถูกต้องหรือไม่ และควรให้ข้อมูลที่ถูกต้องและ ให้ข้อมูลต่อผู้เรียนที่ตอบหรือกระทำไม่ถูกต้องนั้น ไม่ถูกต้องอย่างไรด้วย มีงานวิจัยพบว่า ข้อมูล ย้อนกลับ (Feedback) เป็นส่วนสำคัญมากต่อกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบ การทดสอบจะเป็นการ วัดว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้ ความรู้ใหม่ ทักษะใหม่และทัศนคติใหม่แล้ว ได้ผลอย่างไร นอกจากเป็นการ ประเมินพฤติกรรมผู้เรียนแล้วการทดสอบยังทำให้ทราบว่า การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างน้อยเพียงใด การทดสอบยังนำไปสู่การประเมินเพื่อการปรับปรุง (Formative Evaluation) กระบวนการเรียนรู้ด้วยการสอนเสริมและซ่อมเสริม การสอนเสริม (Enrichment) เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เพิ่มขึ้นโดยอาจต่อเนื่องไปยังหน่วยความรู้อื่นที่เกี่ยวข้องและสำคัญต่อผู้เรียนเพื่อทำให้การเรียนรู้ที่กว้างขวางขึ้น ส่วนการซ่อมเสริม (Remediation) เป็นการช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาที่ได้อย่างชัดเจน (Mastery Learning) โดยเฉพาะถ้าผู้เรียนมีปัญหาในจุดใดของกระบวนการเรียนรู้ในหน่วยวิชานั้น

2.3.5 ด้านกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณสมบัติเสริมสร้างบุคลิกภาพและสมรรถภาพในด้านต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นในตัวนักศึกษา นอกเหนือไปจากการฟังคำบรรยายในชั้นเรียน เพื่อที่จะให้สำเร็จเป็นผู้ที่เทียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ มีวิจารณญาณ เสียสละต่อส่วนรวม มีคุณธรรมและสุภาพน้อมนัยที่แข็งแกร่ง มีความสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกายและจิตใจ กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ภายในสถาบันที่จัดเพื่อให้นักศึกษาได้เข้าร่วม มีการวางแผนร่วมกัน เป็นการจัดประสบการณ์เพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตรที่เรียนเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพและค่านิยม เช่น กิจกรรมกีฬาและสันทนาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร (Mackown. 1956 : 132) เป็นการเสริมการเรียนรู้จากห้องเรียนและสนองความต้องการพื้นฐานที่แสดงออกฝึกนักศึกษาให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตยสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข พัฒนาศีลธรรมและระเบียบวินัย นอกจากนี้ยังเป็นการค้นหาและพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Packwood (1997 : 156) ที่กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาช่วยพัฒนานักศึกษาในสิ่งที่อาจจัดสอนในห้องเรียนได้และยังเป็นเครื่องช่วยให้นักศึกษาได้เติบโตเป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ตามความมุ่งหมายของกิจกรรมนักศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งตัวบุคคลและความรับผิดชอบต่อสังคม และ Frederick (1959 : 6) ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า เป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาจัดขึ้นโดยสมัครใจที่จะเข้าร่วมและดำเนินการเองโดยความเห็นของอาจารย์และการเข้าร่วมกิจกรรมนี้จะไม่มีส่วนในการพิจารณาผลการเรียนของนักศึกษาที่จะทำให้นักศึกษาเลื่อนชั้น นอกจากนี้ Peterson (1966 : 172) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่านักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนสูงเป็นนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม เป็นผู้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในงานกิจกรรม นักศึกษาของวิทยาลัย ส่วนนักศึกษาที่ประสบผลสำเร็จทางการศึกษาต่ำ มักจะเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาน้อยและมักไม่มีหน้าที่รับผิดชอบในกิจกรรมของนักศึกษาในวิทยาลัย

ขอบเขตกิจกรรมนักศึกษา (พรชูลี อาชาวอำรุง. 2525 : 203-221) มีดังนี้คือ ด้าน ศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมที่จัดควรมีขอบเขตคือ เพื่อส่งเสริมเผยแพร่และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม เพื่อสนับสนุนนักศึกษาให้มีความสนใจและมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อให้เกิดความชำนาญและมี สุนทรียภาพในศิลปะด้านต่าง ๆ อันไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดี ด้านกีฬา ส่งเสริมให้นักศึกษาเล่นกีฬา เพื่อสุขภาพพลานามัยและการพัฒนาตนเอง เพื่อยกมาตรฐานการกีฬาให้สูงขึ้นจัดให้มีการแข่งขันกีฬา ระดับต่าง ๆ เพื่อเพิ่มทักษะในด้านกีฬา ด้านวิชาการ กิจกรรมที่จัดขึ้นในด้านนี้เพื่อแสวงหาความรู้ใน ด้านวิชาการอันควรได้รับการส่งเสริมให้อิสระทางความคิดและต้องอยู่ในขอบเขตโดยให้ความสมดุล ในด้านความคิดแง่ต่าง ๆ โดยสมบูรณ์ ด้านบำเพ็ญประโยชน์การจัดกิจกรรมในด้านนี้อยู่ในขอบเขต ให้นักศึกษาใช้เวลาว่างในการพัฒนาตนเองให้พร้อมเพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม ให้นักศึกษามีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์และนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม ปลุกฝังให้นักศึกษาได้ ตระหนักในภาระหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องต่อสังคมอันจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ ส่งเสริมให้มีการบำเพ็ญประโยชน์ต่อหมู่คณะและประเทศชาติ

กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องจัดเพื่อช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ เสริมสร้าง ความสามัคคี ความประพฤติ การปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเรียนการสอน และช่วยผ่อนคลายความเครียด จากการเรียนได้ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2524 : 9-14) จึง สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้วยเหตุผลต่อไปนี้ ความต้องการทางด้าน จิตวิทยามุ่งผลต่อ ความต้องการปลดปล่อยความเหงาและเดี๋ยวเดียว การต้องการความรัก ต้องการฝึกฝนทักษะ ดังความ สนใจ ความกระตือรือร้นของเยาวชนให้ปรากฏ ออกมา โดยสามารถที่จะทำให้เยาวชนเห็นเป้าหมาย ของตนที่จะบรรลุผลได้ ใช้เวลาว่างให้มีคุณค่าและเกิดประโยชน์ จำแนกเป็นไม่ตั้งตนเป็นผู้ต่อต้าน สังคมหรือประพฤติดิสสังคม ได้พบกับบุคคลซึ่งมีความสนใจเหมือน ๆ กัน กิจกรรมบางประเภททำ ให้เยาวชนได้พบสิ่งที่มีค่าต่อชีวิตในภายหลัง สร้างมิตรภาพระหว่างเยาวชนด้วยกัน และระหว่าง เยาวชนกับครูให้แน่นแฟ้นขึ้น เพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำ โดยการพัฒนาตนเองต่อบุคลิกภาพและด้าน จิตใจ ซึ่งมักมีอารมณ์อ่อนไหว พัฒนาตนเอง กลุ่มและสังคมไปพร้อม ๆ กัน ในเวลาเดียวกัน

การจัดกิจกรรมนักศึกษามีคุณค่าและประโยชน์ทางการศึกษาหลายประการดังนี้คือ เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสได้ค้นหาและส่งเสริมบุคลิกลักษณะและสมรรถภาพของตนเองเกี่ยวกับความ รับผิดชอบและการปรับตัวให้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ ส่งเสริมลักษณะทางสังคมของนักศึกษาให้รู้จัก วิธีที่จะติดต่อคบหาสมาคมกับเพื่อนและบุคคลทั่วไปโดยไม่เคอะเขินกระดากอาย และอาจแสดงตน ในที่ประชุมได้โดยปกติและแนบเนียน ส่งเสริมความสนใจของเอกัตภาพบุคคลและส่งเสริมความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ของนักศึกษา ส่งเสริมการดำเนินวิถีชีวิตร่วมกันอย่างประชาธิปไตยและควรใช้ กิจกรรมนักศึกษาเป็นตัวทำให้นักศึกษาได้ฝึกฝนความเป็นผู้นำและเป็นผู้ตามที่ดีในสังคม ส่งเสริม ความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักศึกษา เพื่อเติมกิจกรรมในหลักสูตรให้สมบูรณ์ กิจกรรมนักศึกษาช่วย

ส่งเสริมความมุ่งหมายของการศึกษาให้บรรลุผลและเพื่อฝึกฝนให้นักศึกษารู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนที่มีต่อสถานศึกษาและสังคม

ฉะนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพ ส่งเสริมความสามัคคีตลอดจนการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมที่ดีให้แก่นักศึกษา สถาบันจึงจัดให้มีกิจกรรมที่นอกเหนือจากการเรียนในชั้น ซึ่งเรียกว่ากิจกรรมนักศึกษาขึ้น เพราะฉะนั้นการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันต้องมีการกำหนดจุดมุ่งหมายไว้อย่างชัดเจน เพราะการจัดกิจกรรมนักศึกษาเป็นการสนองความต้องการทางจิตวิทยาของนักศึกษา ซึ่งต้องการการยอมรับของบุคคลวัยเดียวกัน ส่วนความสนใจในการที่นักศึกษาจะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นขึ้นอยู่กับความสนใจของนักศึกษา คณาจารย์ สถานศึกษาและภาวะของสังคมรวมทั้งปรัชญาการศึกษาด้วย

2.3.6 ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่แวดล้อมตัวผู้เรียนที่มีผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ริเชะ นีทูดิกุล (2521 : 59) ให้ข้อคิดไว้ว่า การศึกษา คือ การรวบรวมประสบการณ์ ประสบการณ์หมายถึง ผลจากการที่นักศึกษาปะทะสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ดังนั้น หน้าที่ของสถาบัน คือ จะต้องจัดสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าต่อนักศึกษา

การจัดสิ่งแวดล้อมที่มีคุณค่าแก่นักศึกษานั้น ตามแนวความคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยมเชื่อว่า สิ่งแวดล้อมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของเอกัตบุคคลให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนา (ทองเรียน อัมขกุล. 2525 : 153) เพราะสิ่งแวดล้อมหรือสภาพแวดล้อมภายในสถาบันมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคล กล่าวคือ สามารถส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านความรู้ อุดมคติ เจตคติ ทักษะ พฤติกรรมและบุคลิกภาพของผู้เรียน ไปสู่จุดมุ่งหมายของสถาบัน คือ ความเป็นผู้ได้รับการศึกษาโดยสมบูรณ์ (Education man) (สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม. 2518 : 185 และวิไลเจิด ทวีสิน. 2522 : 1-3) สภาพแวดล้อมของสถาบันเป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อการปฏิบัติของผู้เรียนเพราะเป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนมีการตื่นตัว และเป็นสิ่งพิเศษที่จูงใจผู้เรียนให้ยอมรับสถาบันหรือการสอนของอาจารย์ นอกจากนี้ ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ (2523 : 215) ได้ชี้ให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะในสถาบันมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียน ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการเรียนทางด้านจิตวิทยาอันสลับซับซ้อนของการเรียนรู้ เป็นผลมาจากการกระทำซึ่งกันและกัน ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมนั่นเอง ในทางตรงกันข้าม สภาพแวดล้อมของสถาบันอาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนได้ เช่น ห้องเรียนคับแคบ อากาศอบอ้าว มีเสียงหรือกลิ่นรบกวน เป็นต้น เพราะเหตุนี้ จึงพบว่า ในบางครั้งเมื่อผู้เรียนเกิดความกดดัน หรือเกิดความคับข้องใจ การปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางการเรียน การสอนจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตัวเองขึ้น ทำให้ผ่อนคลายความกดดันลงบ้าง ซึ่งเป็นผลดีต่อการเรียน (พันทิพา อุทัยสุข. 2525 : 420)

สภาพแวดล้อมในสถาบันมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ ตลอดจนพัฒนาการทุก ๆ ด้าน ของผู้เรียน (จินตนา ยูนิพันธ์. 2527 : 290) ดังนั้นการให้ความสนใจกับสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวผู้เรียนภายในสถาบัน จึงเป็นการอำนวยความสะดวกให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นการป้องกันและส่งเสริมสุขภาพของผู้เรียนอีกด้วย (วิไลเจ็ด ทวีสิน. 2522 : 1-3)

สภาพแวดล้อมในสถาบัน หมายถึง ลักษณะต่าง ๆ ในสถาบัน ระบบการศึกษาบรรยากาศในการเรียนการสอน ระบบการปกครอง กิจกรรมทุกอย่างในสถาบัน พฤติกรรมเกี่ยวกับเพื่อน รวมถึงอาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ ความคิด และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรง เกิดการพัฒนาตนเอง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทักษะ และความสนใจ จากความหมายดังกล่าวสามารถแบ่งสิ่งแวดล้อม หรือสภาพแวดล้อมในสถาบันออกเป็น 2 ประเภท โดยยึดแนวการแบ่งสภาพแวดล้อมของมนุษย์เป็นหลัก (ทรรศนียา กัลยาณมิตร. 2525 : 8-9) ดังนี้คือ สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ สามารถแบ่งเป็น สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด โสตทัศนูปกรณ์ เป็นต้นและสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพหรือชีวภูมิศาสตร์ ได้แก่ สนาม สวนหย่อม ต้นไม้ รวมตลอดถึงบทบาทและบุคลิกภาพของเพื่อนนักศึกษา เป็นต้น และสองสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์เสริมสร้างหรือกำหนดขึ้น (Cultural environment) ได้แก่ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและข้อพึงปฏิบัติต่างๆ ของสถาบัน เป็นต้น

ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ จัดเป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่สำคัญอย่างหนึ่ง สำหรับสร้างทัศนคติและพฤติกรรมของผู้เรียนว่าจะออกมาในรูปใดเพราะประสบการณ์ในห้องเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการกำหนดการรับรู้ต่อสถาบันและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นในการจัดห้องเรียนหรือสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน จะต้องคำนึงถึงขนาด สี แสง เสียง การถ่ายเทของอากาศ ความร้อนหนาวขณะที่ผู้เรียนอยู่ในห้อง รวมตลอดถึงความเหมาะสมด้านวัสดุครุภัณฑ์ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น (จินตนา ยูนิพันธ์. 2527 : 290) นอกจากนี้แล้ว ในการกำหนดสถานที่ฝึกปฏิบัติจะต้องคำนึงถึงด้านบุคคลด้วย ได้แก่ ผู้บริหาร และบุคลากรอื่น ๆ ซึ่งถือเสมือนเป็นเจ้าของสถานที่

ห้องสมุดเป็นแหล่งวิทยาการที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงเพราะเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาค้นคว้า แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ดังนั้นห้องสมุดจึงเป็นสถานที่ให้การศึกษาและเพิ่มพูนความรู้ของผู้สอน และผู้เรียนที่สำคัญยิ่ง (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542 : 8-13) กล่าวว่า สถาบันการศึกษาใด ๆ จะมีพัฒนาการหรือก่อให้เกิดงานที่มีประสิทธิภาพหาได้ไม่หากขาดเสียซึ่งห้องสมุดที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลาง เพราะเหตุนี้ ห้องสมุดที่ดีจึงประกอบด้วย ส่วนสำคัญดังนี้ คือ หนังสือมีจำนวนเพียงพอ การจัดเก็บดูแลรักษาเป็นระเบียบ สะดวกแก่การค้นคว้าสถานที่ และวัสดุครุภัณฑ์มีความเหมาะสม ซึ่งรวมถึงขนาด สี เสียงและบรรยากาศ เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้ผู้รับบริการมีความปรารถนาที่จะเข้ามาใช้บริการ บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ กระตือรือร้นใน

การปฏิบัติหน้าที่และมีน้ำใจ การให้บริการ วัน และเวลาทำการจะเปิดกว้างขวางเพื่อให้บริการได้เต็มที่

ปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอนมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน ได้แก่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ตลอดจนบรรยากาศ หรือสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ดังนั้นสถาบันจึงควรมีความพร้อมในสิ่งต่าง ๆ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2.3.7 ด้านผู้บริหาร

ด้านผู้บริหาร สมรรถภาพของผู้บริหารเป็นดัชนีบ่งความสำเร็จของการบริหาร ผู้บริหารเป็นเสาหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อหน่วยงาน ต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและต่อผลงานอันเป็นส่วนรวม คุณภาพและบทบาทของผู้บริหารมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับคุณภาพของสถานศึกษา รวมทั้งมีผลสะท้อนต่อผลงานและวิธีปฏิบัติงานของสถานศึกษาแต่ละแห่งเป็นอย่างมาก (Knezevick. 1978 : 45) นักบริหารที่ดีต้องรู้จักเลือกวิธีการบริหารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อให้งานบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้หลักที่ควรคำนึงในการบริหารงานมีดังนี้คือ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ต้องมีเทคนิควิธีการในการบริหารงานและมีการประเมินผล

เทคนิคการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมีดังนี้คือ เทคนิคการบริหารงาน ต้องใช้การตัดสินใจอย่างรอบคอบ โดยอาศัยข้อมูลและเหตุผล อย่าตัดสินใจด้วยอารมณ์และความคิดเห็นส่วนตัว ควรมีการรับฟังอีกฝ่ายหนึ่งด้วยใจเป็นธรรม เทคนิคการสั่งงาน ต้องสั่งอย่างชัดเจน ให้เข้าใจง่ายและต้องตามกาลเทศะ ให้เหมาะสมกับบุคคลเพื่อนำไปปฏิบัติ ต้องระมัดระวังเวลา ควรใช้เวลาที่สุภาพ มีมารยาท น้ำเสียง ท่าทีและวาจาที่เหมาะสม เทคนิคในการรับฟังความคิดเห็น ผู้บริหารควรรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่าย สร้างบรรยากาศให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถแสดงความคิดเห็นได้ เทคนิคในการติชม ควรติชมในเรื่องผลงาน การติควรยึดหลักดีเพื่อก่อและชมเพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดกำลังใจ ยกย่องชมเชยด้วยความจริงใจ เทคนิคในการก่อให้เกิดระเบียบวินัย ผู้บริหารที่ดีจะเป็น ตัวอย่างที่ดีในการทำหน้าที่ให้มีระเบียบวินัย การวางระเบียบวินัยต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้ รวมทั้งต้องมีมาตรการควบคุมในการปฏิบัติตามระเบียบวินัย เทคนิคในการวางตน ควรวางตนเป็นตัวอย่าง มีความเที่ยงตรง ยุติธรรม ไม่ควรสนิทสนมกับผู้ใดโดยเฉพาะ ควรทำตนให้เป็นมิตรและควรเป็นที่พึ่งให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา เทคนิคในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ ต้องมีการติดต่อประสานงานกับผู้ร่วมงาน เข้าร่วมสังคม และเทคนิคในการเพิ่มสมรรถภาพให้กับ ผู้ใต้บังคับบัญชา ส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้มีความก้าวหน้าในการทำงาน ทำงานตามความรู้ความสามารถของเขารวมทั้งเป็นที่ปรึกษาให้กำลังใจกับผู้ใต้บังคับบัญชา

บทบาทสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา (Knezevick. 1978 : 45) ได้กำหนดบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ดังนี้ คือ เป็นผู้กำหนดทิศทาง เป็นผู้กระตุ้นความเป็นผู้นำ เป็นนักวางแผน

เป็นผู้ตัดสินใจ เป็นนักจัดการ เป็นผู้จัดการเปลี่ยนแปลง เป็นผู้ประสานงาน เป็นผู้สื่อสาร เป็นผู้แก้ความขัดแย้ง เป็นผู้แก้ปัญหา เป็นผู้จัดระบบงาน เป็นผู้บริหารการเรียนการสอน เป็นผู้บริหารทรัพยากร เป็นผู้ประเมินผล เป็นประธานในพิธี เป็นผู้สร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของผู้บริหารที่สนับสนุนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Childed Center) ตามความคิดเห็นของครูต้นแบบคือ อำนวยความสะดวกที่ใจดี เข้าใจและเอาใจใส่นักเรียนทุกคน รับผิดชอบ รับฟังความคิดเห็นของนักเรียนเก่ง และมีความสามารถ มีวินัยทัศนคติตรง เทียงตรง ยุติธรรม เห็นคุณค่าของครู เชื่อในศักยภาพครู ประพฤติดี มีคุณธรรม เสียสละ มีภาวะผู้นำ ให้ขวัญและกำลังใจ ติดตามงานอย่างสม่ำเสมอ เป็นได้ทั้งผู้บริหารและเพื่อนคู่คิดของครูทุกคนในโรงเรียน สร้างศรัทธาและความเชื่อมั่นในวิชาชีพครูต่อเพื่อนร่วมงานและชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 1-2)

2.3.8 ด้านผู้ปกครอง

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เป็นไปอย่างรวดเร็ว ครอบครัวและเด็ก ๆ จะต้องเผชิญกับโลกยุคใหม่ ต้องปรับตัวและพัฒนาตนให้มีความสามารถ มีความพร้อมที่จะรับมือกับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป ดังนั้นการเลี้ยงดูของพ่อแม่ยุคใหม่จึงต้องอาศัยข้อมูล ความรู้ใหม่ ๆ มาช่วยให้มีความเข้าใจที่จะส่งเสริมศักยภาพในตัวลูกให้พัฒนาจนเติบโตเป็นคนที่มีความสามารถ มีคุณภาพทั้งทางด้านสติปัญญา ความรู้สึนึกคิด และมีพฤติกรรมที่ดีงาม ดังที่พ่อแม่คาดหวังให้ลูกเติบโตเป็นคนเก่ง คนดี มีความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิต

ผลงานการวิจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะการวิจัยเกี่ยวกับสมองของมนุษย์ทำให้เราทราบว่าเด็กทุกคนล้วนมี ศักยภาพอยู่ในตัวตั้งแต่เกิด ดังนั้นถ้าเด็กทุกคนได้รับการเลี้ยงดูอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้รับการกระตุ้นส่งเสริมการพัฒนาสมองและการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะทำให้เด็กยุคใหม่เติบโตอย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาส่งเสริมเด็กไม่มีใครสำคัญเกินกว่าพ่อแม่และครอบครัว

บ้านเป็นสถาบันแห่งแรกที่เด็กได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ในชีวิต โดยวิถีธรรมชาติ บ้านเป็นที่สร้างอุปนิสัยใจคอ และบุคลิกภาพให้แก่เด็ก พ่อแม่ส่วนมากมีความรู้สึกว่าการมีบุตรนั้นเป็นพรสวรรค์อย่างหนึ่งที่จะทำให้บ้านมีชีวิตชีวาและสมบูรณ์ขึ้น รักใคร่เห็นอกเห็นใจกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีให้แก่เด็กในทางตรงกันข้ามถ้าสิ่งแวดล้อมในบ้านไม่ดีจะทำให้เด็กเบื่อบ้านและสร้างปัญหาทางสังคม ดังนั้นสิ่งแวดล้อมและความสัมพันธ์ภายในบ้านจึงถือว่ามีผลต่อจิตใจและอนาคตของเด็กเป็นอย่างมากและอาจสรุปได้ว่าบ้านจะให้สิ่งต่อไปนี้แก่เด็กคือการอบรมความประพฤติให้ยึดมั่นในหลักศาสนา ให้มีสุขนิสัยและกิจนิสัยที่ดี ฝึกการเข้าสมาคม สนองความอยากรู้อยากเห็น ฝึกให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ฝึกให้มีความสามารถทางเศรษฐกิจและให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

เทคนิคการเลี้ยงลูกให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข (คันสนีย์ ฉัตรกุลปต์. 2542 : 55-65) เริ่มแรกพ่อแม่จะต้องส่งเสริมให้ลูกมีพัฒนาการขั้นพื้นฐานที่ดีเสียก่อน นั่นคือส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย คือสุขภาพที่ดีและปลอดภัยของลูก ส่งเสริมพัฒนาการทางอารมณ์และความฉลาด ส่งเสริมพัฒนาการทางสังคม เลี้ยงลูกให้มีทัศนคติที่ดีต่อตัวเอง เลี้ยงลูกให้เป็นตัวของตัวเอง ฝึกลูกให้มีระเบียบวินัยรู้จักควบคุมตัวเองและเป็นคนมีจริยธรรม ส่งเสริมลูกให้เป็นคนดี มีจริยธรรม ซื่อสัตย์ รู้จักรับผิดชอบ ฝึกลูกให้มีทักษะทางภาษา ฝึกให้ลูกเป็นจิตรกรและนักศึกษา

แนวทางในการเลี้ยงลูกให้มีพัฒนาการทางอารมณ์และสติปัญญาดีคือ ให้ความรักความอบอุ่น และการตอบสนองต่อความต้องการของลูกอย่างถูกต้องเหมาะสม ฝึกให้ลูกรู้จักกิจวัตรประจำวันที่สม่ำเสมอ มีเวลาพูดคุยกับลูกบ่อย ๆ พยายามให้ลูกโต้ตอบ อ่านหนังสือและร้องเพลงให้ลูกฟัง ส่งเสริมให้ลูกมีโอกาสได้เรียนรู้ เสาะแสวงหาคำตอบต่าง ๆ ด้วยตัวเอง มีอิสรภาพในการเสาะแสวงหาความรู้ จะต้องฝึกลูกให้มีระเบียบวินัย มีขอบเขตไม่ทำตามใจชอบไปเสียทุกอย่าง ฝึกลูกให้มีทักษะในการแก้ปัญหาโดยการให้ลูกช่วยเหลือตัวเองบ้างหรือได้ทำอะไรด้วยตัวเองบ้าง ต้องจำไว้เสมอว่าเด็กทุกคนมีความเป็นตัวของตัวเองที่ไม่เหมือนกันแต่ทุกคนมีความแตกต่างกันเพราะฉะนั้นแต่ละคนจึงมีความสนใจแตกต่างกัน

วิธีเลี้ยงลูกให้เป็นคนดีมีจริยธรรม ซื่อสัตย์และรู้จักรับผิดชอบมีแนวทางดังนี้คือ ตอบสนองความต้องการของลูก ให้ลูกมีความสุขสบาย ต้องให้ความสนใจกับลูก รับฟังลูกและให้สิ่งกระตุ้นที่ถูกต้อง ลูกจึงให้ความร่วมมือด้วยดี ควรตั้งกฎระเบียบสำหรับลูกตั้งแต่ 2-3 ขวบ แต่จะต้องมีเหตุผลที่ดีต่อยุติธรรมและจะต้องเอาจริงกับกฎ สอนให้ลูกรู้จักขอโทษและให้โอกาสแก้ตัวทำสิ่งที่ถูกต้อง สอนให้ลูกเกิดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น พ่อแม่เป็นตัวอย่างในเรื่องของการสงบสติอารมณ์ไม่ไว้วางใจ เมื่อเกิดความเครียด สอนให้ลูกรู้ว่าผลของการกระทำที่จะตามมาเป็นอย่างไรและที่สำคัญที่สุดจะต้องให้ลูกรู้ว่าพ่อแม่รักเขา

ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน สังคม บ้านและนักเรียน โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีฐานะเป็นสถาบันและเป็นองค์กรทางสังคม โรงเรียนเกิดขึ้นจากความต้องการและความจำเป็นของสังคม เพื่อรับใช้สังคม โรงเรียนจึงเป็นองค์กรรูปนัยเพื่อบริการสังคม โรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการเตรียม ผู้เยาว์ให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคมเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ด้วยเหตุนี้ บทบาทของโรงเรียนจึงมีลักษณะคล้ายกับบทบาทของสถาบันครอบครัวหรือบ้านนั่นเองในอดีตครอบครัวหรือบ้านมีบทบาทในการให้การศึกษาอบรมผู้เยาว์เช่นเดียวกับโรงเรียน แต่ในปัจจุบันสภาพสังคมและเศรษฐกิจได้เปลี่ยนแปลงไป บ้านจึงให้การศึกษาแก่ผู้เยาว์น้อยลง ดังนั้น โรงเรียนจึงจำเป็นต้องรับภาระเพิ่มขึ้น จึงอาจสรุปบทบาทของโรงเรียนได้ดังนี้คือ โรงเรียนมีหน้าที่ในการถ่ายทอดวัฒนธรรมเพราะโรงเรียนเป็นศูนย์กลางของสังคมทำหน้าที่รักษามรดกวัฒนธรรมนิยมประเพณีให้คงอยู่สืบไป โดยการถ่ายทอดและกำจัดสิ่งที่ไม่ดีงามออกไปและรักษาหรือปลูกฝังสิ่งที่ดีงามของสังคมให้แก่ นักเรียน โรงเรียนมีหน้าที่ในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมเพราะวัฒนธรรมย่อม

เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โรงเรียนจึงเป็นแหล่งที่จะปลูกฝังวัฒนธรรมที่ดีงามและทันสมัยให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โรงเรียนมีหน้าที่ในด้านพัฒนาบุคคลเพราะโรงเรียนมีหน้าที่ในการให้การศึกษอบรมแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์และโรงเรียนมีหน้าที่ให้บริการชุมชน เพราะโรงเรียนศูนย์กลางของชุมชนจึงมีหน้าที่สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและให้บริการแก่ชุมชน

ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับนักเรียน โรงเรียนเป็นบ้านแห่งที่สองของเด็กเพราะเมื่อเด็กเจริญวัยขึ้นพ่อแม่หรือผู้ปกครองจะนำบุตรหลานไปฝากเข้าโรงเรียนเวลาส่วนใหญ่จะเป็นเวลาที่เด็กอยู่กับโรงเรียนทั้งสิ้น พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะมอบเด็กให้เป็นศิษย์ของครูให้อยู่ในความดูแลของครูเด็กในฐานะที่เป็นนักเรียนจึงมีความสัมพันธ์และใกล้ชิดกับครูและเพื่อนนักเรียนมากกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครอง การที่นักเรียนใกล้ชิดกับครูเป็นเวลานาน ทำให้นักเรียนได้รับสิ่งต่าง ๆ ไปจากครูหลายประการ เช่น ความรู้และบุคลิกลักษณะเป็นต้น นอกจากนี้นักเรียนยังมีโอกาสใกล้ชิดเพื่อมีการคบหาสมาคมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแสดงท่าที การพุดจาซึ่งกันและกัน และทำกิจกรรมร่วมกัน เมื่อนักเรียนได้เข้ามาเป็นสมาชิกของโรงเรียนแล้ว โรงเรียนได้กำหนดแนวทางให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ปฏิบัติตามคำสั่งของครูให้ตั้งใจเรียน ให้ประพฤติตนเป็นนักเรียนที่ดี นอกจากนี้โรงเรียนจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้เป็นที่น่ารื่นรมย์ทั้งอาคารสถานที่ สิ่งบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และส่งเสริมให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมซึ่งแสดงออกในการสร้างสรรค์ทางดนตรี ศิลปะ ตลอดจนการแสดงออกทางการให้ความคิดทางวิชาการ และนันทนาการ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ คือ ทางด้านร่างกาย นักเรียนจะได้รับความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย การปฏิบัติตนให้มีสุขอนามัยที่ดี ได้รับการฝึกและบริหารร่างกายให้สมบูรณ์ขึ้น มีการฝึกเล่นกีฬาและการดูกีฬา ฝึกให้เป็นผู้นำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักสร้างความสามัคคี ทางด้านสติปัญญา นักเรียนจะได้รับความรู้ทางด้านวิชาการในด้านต่าง ๆ ได้รับการฝึกใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกการใช้เหตุผล วิเคราะห์ ความรู้เพิ่มเติมและการได้รับการพัฒนาทางสมอง ทางด้านอารมณ์ นักเรียนจะได้รับการฝึกวิธีการควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักวิธีการปรับตัวเข้าหาสิ่งแวดล้อม รู้จักอดทนและอดกลั้น มีระเบียบวินัยและทางด้านสังคม นักเรียนจะได้รับการฝึกให้รู้จักเข้าสังคมกับเพื่อนกับครูและกับผู้ใหญ่และให้รู้จักวิธีปฏิบัติตนต่อบุคคลเหล่านั้นด้วย

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิกุล สมจิตต์ (2545 : 84-89) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ระดับปริญญาตรี กลุ่มสถาบันราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของนักศึกษา ประกอบด้วย

พฤติกรรมของผู้บริหาร พฤติกรรมของผู้ปกครอง พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน สภาพห้องเรียน-ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด-ปัจจัยเกื้อหนุน พฤติกรรมของตัวผู้เรียน และลักษณะเนื้อหาวิชา ส่วนระดับความพึงพอใจของแต่ละองค์ประกอบดังกล่าวพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นองค์ประกอบพฤติกรรมของผู้ปกครองที่พบว่าอยู่ในระดับมาก

อุทุมพร ทองอุไทย (2523 : 74-86) ได้ศึกษาความคิดเห็นจากอาจารย์ นิสิตบัณฑิตศึกษาและนิสิตปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างนิสิตระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะอาจารย์ในอุดมคติเรียงลำดับที่พึงปรารถนามากที่สุด 5 อันดับแรก คือ มีการเตรียมการสอนดี มีความปรารถนาดีต่อนิสิตทั้งในและนอกสถานที่ มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่ทันสมัย กว้างขวาง และถูกต้อง ใช้ตัวอย่าง ข้อเปรียบเทียบ และความเป็นจริงในการอธิบายได้อย่างเหมาะสม บรรยายเรื่องราวที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน และความเป็นจริงในการอธิบายได้อย่างเหมาะสม บรรยายเรื่องราวที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง แม้ว่า จะอยู่นอกเหนือจากเนื้อหาวิชาก็ตาม

นชพรรณ จันทอง (2544 : 104-107) ได้ศึกษาการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการพิมพ์ในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันเฉพาะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันเฉพาะด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านบทบาทของเพื่อนนักศึกษา และนักศึกษาที่ศึกษาต่างสถาบันกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันเฉพาะด้านเนื้อหา ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการประเมินผล และด้านอาจารย์ผู้สอน

ณิรนุช จงอารี (2544 : 50-52) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ต่อการใช้บริการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีความพึงพอใจต่อการบริการของคณะศึกษาศาสตร์ ได้แก่ การบริการของหน่วยส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ การบริการของสำนักงานภาควิชา/สาขาวิชา การบริการของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับบัณฑิตศึกษา การบริการของห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์ และการบริการด้านอาคาร สถานที่ อุปกรณ์ สื่อการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ผาสุก สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคณะ (2529 : 66-68) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัยมีความพึงพอใจด้านเนื้อหาวิชาของหลักสูตร ด้านการทำวิทยานิพนธ์ ด้านปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ด้านวิธีการสอน และบุคลิกภาพของอาจารย์ และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักพิมพ์ และเทวรินทร์ จันทศักดิ์ (2534 : 125-134) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 จำนวน 500 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสาขาวิชา 10 สาขาวิชา จำนวน 350 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบคำถามปลายเปิด (Open end) และเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple choices)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 8 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านผู้บริหาร และด้านผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของแบบสอบถามเกี่ยวกับพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง พึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด

และใช้เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนมีดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง พึงพอใจในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง พึงพอใจในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง พึงพอใจในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง พึงพอใจในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
2. กำหนดประเด็นของข้อคำถาม
3. ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถามตามตัวแปรที่ศึกษา
4. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach ซึ่งสูตรดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

- เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
- k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
- S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม
- $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ด้าน	ความเชื่อมั่น
1. ผู้เรียน	.9122
2. อาจารย์ผู้สอน	.9013
3. เนื้อหาวิชา	.9309
4. กิจกรรมการเรียนการสอน	.9374
5. กิจกรรมนักศึกษา	.9232
6. ปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน	.9465
7. บริหาร	.9591
8. ผู้ปกครอง	.9801
รวม	.9751

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2548 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 จำนวน 350 คน ได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน 347 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99 ของกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(3) การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple correlation)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(4) การหาตัวแปรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษาของนักศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด

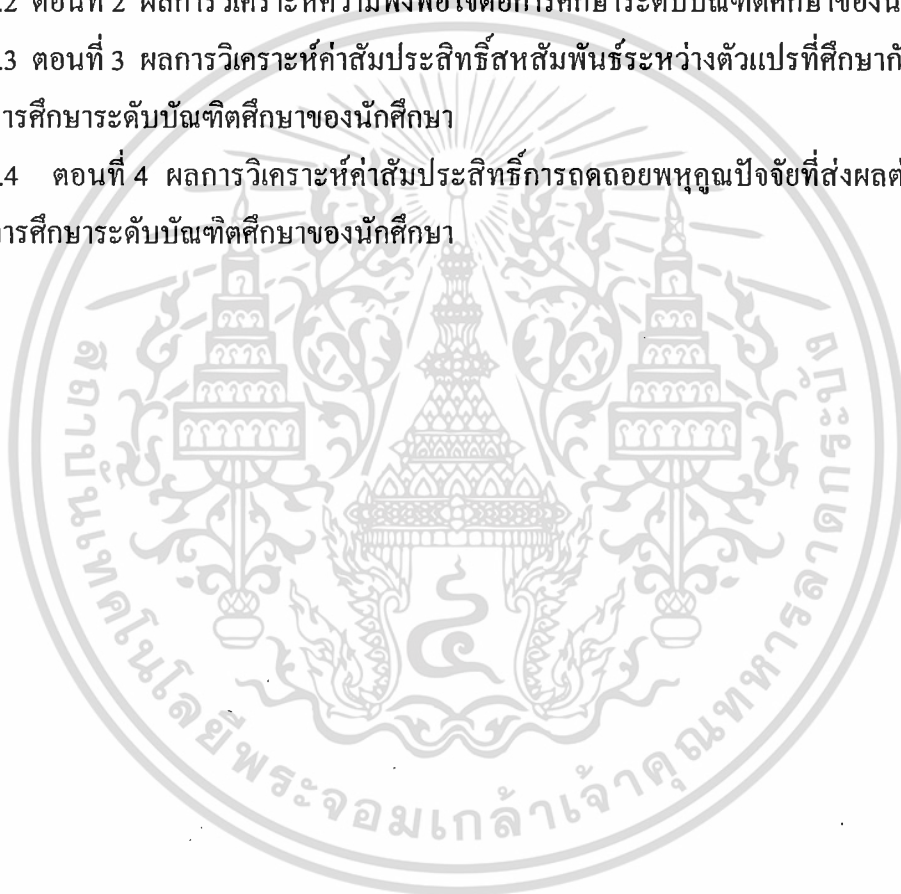
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา
- 4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา
- 4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา
- 4.4 ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์การถดถอยพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา

4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
1. เพศ			
- ชาย	213	61.40	1
- หญิง	134	38.60	2
รวม	347	100.00	-
2. ชั้นปี			
- ชั้นปี 1	207	59.70	1
- ชั้นปี 2	117	33.70	2
- ชั้นปีอื่นๆ	23	6.60	3
รวม	347	100.00	-
3. หลักสูตร			
- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	4	1.20	4
- วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	151	43.50	2
- ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต	182	52.40	1
- ครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต	10	2.90	3
รวม	347	100.00	-
4. สถาบันการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี			
- มหาวิทยาลัยรัฐ	173	49.90	1
- มหาวิทยาลัยเอกชน	27	7.80	4
- มหาวิทยาลัยราชภัฏ	93	26.80	2
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	54	15.60	3
รวม	347	100.00	-
5. ภูมิลำเนา			
- ต่างจังหวัด	162	46.70	2
- กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	185	53.30	1
รวม	347	100.00	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

สถานภาพส่วนตัว	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
6. รับทราบข้อมูลข่าวสารในระดับบัณฑิตศึกษา			
- เจ้าหน้าที่	11	3.20	4
- อินเทอร์เน็ต	166	47.80	1
- อาจารย์ผู้สอน	24	6.90	3
- เพื่อน/คนรู้จัก	133	38.30	2
- แผ่นพับ/ป้ายประชาสัมพันธ์	11	3.20	4
- อื่นๆ	2	0.60	6
รวม	347	100.00	-
7. วิธีการติดต่อกับงานบัณฑิตศึกษาของคณะฯ			
- ติดต่อด้วยตนเองที่คณะ	156	45.00	1
- ติดต่อผ่านอาจารย์ผู้สอน	17	4.90	5
- ติดต่อผ่านเพื่อน/คนรู้จัก	54	15.60	3
- ติดต่อผ่านทางอินเทอร์เน็ต	72	20.70	2
- ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์/โทรสาร	48	13.80	4
รวม	347	100.00	-

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 61.40 และเพศหญิง จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 38.60 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาชั้นปี 1 จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 59.70 ชั้นปี 2 จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 33.70 และชั้นปีอื่น ๆ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.60 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาลัทธิครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 52.40 หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 43.50 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิตบัณฑิต จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 และ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยของรัฐ (สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 49.90 มหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 26.80 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 และ มหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 และมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 46.70 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามติดตามข้อมูลข่าวสารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะ จากอินเทอร์เน็ต จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 จากเพื่อน/คนรู้จัก จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 จากอาจารย์ผู้สอน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 จากเจ้าหน้าที่และจากแผ่นพับ/ป้าย ประชาสัมพันธ์ (มีจำนวนเท่ากัน) จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 และจากแหล่งอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 และ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามใช้วิธีการติดต่อกับงานบัณฑิตศึกษาของคณะฯ ด้วยการมา ติดต่อด้วยตนเองที่คณะ จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 ติดต่อกับทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.70 ติดต่อกับเพื่อน/คนรู้จัก จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 ติดต่อกับทาง โทรศัพท์/โทรสาร จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.80 และติดต่อกับอาจารย์ผู้สอน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จันแนกตามหลักสูตร

หลักสูตร	ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา											
	อายุ			เกรดเฉลี่ยสะสม			รายได้			รายได้ครอบครัว		
	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	4	25.50	1.73	4	3.90	.11	-	-	-	-	-	-
วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	151	27.54	4.01	142	3.40	.24	133	19,610	10,684	107	54,665	42,520
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต	182	30.69	7.07	137	3.53	.28	167	19,011	13,008	141	45,862	32,609
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมดุสิต	9	43.00	6.40	5	3.68	.16	10	23,530	6,635	9	62,000	34,996
รวม	346	29.58	6.45	288	3.47	.27	310	19,414	11,900	257	50,093	37,309

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ที่ตอบแบบสอบถามมีข้อมูลสถานภาพส่วนตัวจำแนกตามหลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มีตอบแบบสอบถามอายุเฉลี่ย 25 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 3.90
2. หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มีตอบแบบสอบถามอายุเฉลี่ย 27 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 3.40 รายได้เฉลี่ย 19,610 บาท/เดือน และรายได้ครอบครัวเฉลี่ย 54,655 บาท/เดือน
3. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต มีตอบแบบสอบถามอายุเฉลี่ย 30 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 3.53 รายได้เฉลี่ย 19,011 บาท/เดือน และรายได้ครอบครัวเฉลี่ย 45,862 บาท/เดือน
4. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมคุณวุฒิบัณฑิต มีตอบแบบสอบถามอายุเฉลี่ย 43 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 3.68 รายได้เฉลี่ย 23,530 บาท/เดือน และรายได้ครอบครัวเฉลี่ย 62,000 บาท/เดือน
5. ภาพรวม มีตอบแบบสอบถามอายุเฉลี่ย 29 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมเท่ากับ 3.47 รายได้เฉลี่ย 19,414 บาท/เดือน และรายได้ครอบครัวเฉลี่ย 50,093 บาท/เดือน

4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้าน

ด้าน	นักศึกษา (n=347)		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ผู้เรียน	3.93	.530	มาก	4
2. อาจารย์ผู้สอน	4.07	.540	มาก	2
3. เนื้อหาวิชา	3.94	.634	มาก	3
4. กิจกรรมการเรียนการสอน	3.73	.663	มาก	5
5. กิจกรรมนักศึกษา	2.36	.736	น้อย	8
6. ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	3.38	.723	ปานกลาง	6
6.1 สภาพห้องเรียน	3.41	.882	(ปานกลาง)	(2)
6.2 สภาพห้องปฏิบัติการ	3.42	.838	(ปานกลาง)	(1)
6.3 สภาพห้องสมุด	3.31	.724	(ปานกลาง)	(3)
7. ผู้บริหาร	2.54	.513	ปานกลาง	7
8. ผู้ปกครอง	4.34	.571	มาก	1
รวม	3.54	.475	มาก	-

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีจำนวน 1 ด้าน อยู่ในระดับน้อย อีก 1 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ที่เหลือ 7 ด้าน อยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านผู้ปกครอง ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านผู้เรียน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านผู้บริหาร และด้านกิจกรรมนักศึกษา ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านผู้เรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านผู้เรียน	นักศึกษา (n=347)		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	SD.		
1. ได้เลือกทำกิจกรรมตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข	3.63	.852	มาก	10
2. ได้รับประสบการณ์ตรงมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติของหลักสูตร	3.78	.730	มาก	8
3. ได้ฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง	3.65	.846	มาก	9
4. ฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์จินตนาการ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจนและมีเหตุผล	3.86	.746	มาก	7
5. ฝึกตนเองให้มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ	4.07	.687	มาก	4
6. ได้ฝึกค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.11	.674	มาก	2
7. ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.12	.695	มาก	1
8. ได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบ แก้ปัญหาทั้งด้วยตนเอง และร่วมด้วยช่วยกันกับเพื่อน	4.10	.672	มาก	3
9. ได้ร่วมทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม	4.03	.727	มาก	6
10. ฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเอง และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น	4.05	.667	มาก	5
รวม	3.93	.530	มาก	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านผู้เรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ข้อที่ 7. ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

ลำดับที่ 2 ข้อที่ 6. ได้ฝึกค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง

ลำดับที่ 3 ข้อที่ 8. ได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบ แก้ปัญหาทั้งด้วยตนเอง และร่วมด้วยช่วยกันกับเพื่อน

ลำดับที่ 4 ข้อที่ 5. ฝึกตนเองให้มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ

ลำดับที่ 5 ข้อที่ 10. ฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเอง และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านอาจารย์ผู้สอน	นักศึกษา (n=347)		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีคุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตร	4.35	.639	มาก	2
2. มีตำแหน่งทางวิชาการที่เหมาะสม	4.36	.649	มาก	1
3. มีการวางแผนและเตรียมการสอนมาอย่างดีทั้งเนื้อหาและวิธีการ	4.18	.714	มาก	8
4. อธิบายเนื้อหาวิชาที่สอน ได้เป็นอย่างดี	4.16	.729	มาก	9
5. มีความสามารถในการถ่ายทอดการเรียนรู้	4.19	.729	มาก	7
6. เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน	4.22	.676	มาก	5
7. มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา	4.16	.773	มาก	10
8. ตรงต่อเวลา	3.96	.813	มาก	12
9. มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา	4.21	.752	มาก	6
10. มีความเป็นกันเอง	4.34	.680	มาก	3
11. เอาใจใส่และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง	4.27	.775	มาก	4
12. ฝึกฝนกิจกรรมรายทและวินัยตามวิถีวัฒนธรรมไทย	3.92	.673	มาก	14
13. จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้าใจและเสริมแรงให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้	3.70	.841	มาก	19
14. จัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้นักศึกษาได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์	3.82	.763	มาก	17
15. ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงตนเอง	4.03	.740	มาก	11
16. ส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม พร้อมทั้งสังเกตส่วนดีและปรับปรุงส่วนด้อยของนักศึกษา	3.91	.704	มาก	15
17. ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้	3.80	.740	มาก	18
18. ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิต	3.94	.790	มาก	13
19. สังเกตและประเมินพัฒนาการของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.84	.854	มาก	16
รวม	4.07	.540	มาก	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านอาจารย์ผู้สอน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ข้อที่ 2. มีตำแหน่งทางวิชาการที่เหมาะสม

ลำดับที่ 2 ข้อที่ 1. มีคุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 3 ข้อที่10. มีความเป็นกันเอง

ลำดับที่ 4 ข้อที่11. เอาใจใส่และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง

ลำดับที่ 5 ข้อที่6. เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านเนื้อหาวิชา	นักศึกษา (n=347)		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.14	.708	มาก	1
2. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.98	.885	มาก	3
3. เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์	3.97	.875	มาก	4
4. เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เขียน	3.94	.773	มาก	6
5. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีการเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	3.85	.787	มาก	10
6. เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม และต้องการค้นคว้าเพิ่มเติม	4.07	.710	มาก	2
7. เนื้อหาวิชาตรงกับความต้องการของสังคม	3.93	.768	มาก	7
8. เนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน	3.97	.894	มาก	5
9. การกำหนดเนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องไม่ซ้ำซ้อนกัน	3.87	.828	มาก	9
10. การกำหนดเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสม	3.88	.751	มาก	8
11. การกำหนดจำนวนคาบเวลาทฤษฎีและปฏิบัติมีความเหมาะสม	3.80	.897	มาก	11
รวม	3.94	.634	มาก	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านเนื้อหาวิชา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ข้อที่1. เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ลำดับที่ 2 ข้อที่6. เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม และต้องการค้นคว้าเพิ่มเติม

ลำดับที่ 3 ข้อที่2. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

ลำดับที่ 4 ข้อที่3. เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์

ลำดับที่ 5 ข้อที่8. เนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	นักศึกษา (n=347)		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีการชัดเจนบอกจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนอย่างชัดเจน	3.96	.696	มาก	2
2. มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าอย่างดี	3.92	.784	มาก	3
3. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการสอน	3.77	.856	มาก	8
4. การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.90	.774	มาก	4
5. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องกัน	3.87	.815	มาก	5
6. การมอบหมายงาน และการนำเสนอผลงานเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนักศึกษา และเนื้อหาวิชาที่เรียน	3.86	.774	มาก	6
7. กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนและแสดงความคิดเห็น	4.01	.779	มาก	1
8. มีกิจกรรมที่ให้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อนำไปสู่การใช้งานได้	3.86	.889	มาก	7
9. การจัดให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติคอมพิวเตอร์นอกเวลาราชการ	3.21	1.131	ปานกลาง	11
10. มีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน	3.62	.937	มาก	10
11. มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานทางวิชาการ	3.14	1.097	ปานกลาง	12
12. มีการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ และส่งเสริมกระบวนการคิด	3.74	.849	มาก	9
รวม	3.73	.663	มาก	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า มีจำนวน 2 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง ที่เหลืออีก 10 ข้อ อยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ข้อที่ 7. กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนและแสดงความคิดเห็น

ลำดับที่ 2 ข้อที่ 1. มีการชัดเจนบอกจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนอย่างชัดเจน

ลำดับที่ 3 ข้อที่ 2. มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าอย่างดี

ลำดับที่ 4 ข้อที่ 4. การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา

ลำดับที่ 5 ข้อที่ 5. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n=347)		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. คณะฯส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาแสดงผลงานและกิจกรรมภายในคณะฯ สถาบัน และระหว่างสถาบัน	2.45	.737	น้อย	3
2. คณะฯสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนใกล้เคียง	2.13	.928	น้อย	5
3. คณะฯให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ในเรื่องกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษา	2.27	.936	น้อย	4
4. คณะฯให้ความสำคัญและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา	2.46	.768	น้อย	2
5. นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม	2.49	.820	น้อย	1
รวม	2.36	.736	น้อย	-

จากตารางที่ 4.8 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับน้อย และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ข้อที่ 5. นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม
ลำดับที่ 2 ข้อที่ 4. คณะฯให้ความสำคัญและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

ลำดับที่ 3 ข้อที่ 1. คณะฯส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาแสดงผลงานและกิจกรรมภายในคณะฯ สถาบัน และระหว่างสถาบัน

ลำดับที่ 4 ข้อที่ 3. คณะฯให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ในเรื่องกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษา

ลำดับที่ 5 ข้อที่ 2. คณะฯสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนใกล้เคียง

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องเรียน)
จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องเรียน)	นักศึกษา (n=347)		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา แสงสว่างในห้องเรียนเพียงพอ	3.55	.988	มาก	1
2. ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียนดี	3.38	.991	ปานกลาง	4
3. ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียนดี	3.40	.984	ปานกลาง	2
4. อากาศในห้องเรียนถ่ายเทได้อย่างดี	3.39	.962	ปานกลาง	3
5. สภาพโต๊ะ เก้าอี้ และกระดานดำอยู่ในสภาพดี	3.36	1.020	ปานกลาง	5
รวม	3.41	.882	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.9 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องเรียน) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า มีจำนวน 1 ข้อ อยู่ในระดับมาก ที่เหลืออีก 4 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ

ลำดับที่ 1 ข้อที่ 1. ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาแสงสว่างในห้องเรียนเพียงพอ

ลำดับที่ 2 ข้อที่ 3. ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียนดี

ลำดับที่ 3 ข้อที่ 4. อากาศในห้องเรียนถ่ายเทได้อย่างดี

ลำดับที่ 4 ข้อที่ 2. ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียนดี

ลำดับที่ 5 ข้อที่ 5. สภาพโต๊ะ เก้าอี้ และกระดานดำอยู่ในสภาพดี

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องปฏิบัติการ) จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องปฏิบัติการ)	นักศึกษา (n=347)		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จำนวนห้องปฏิบัติการเพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ	3.34	1.008	ปานกลาง	7
2. ระบบแสงสว่างในห้องปฏิบัติการมีความเหมาะสม	3.52	.907	มาก	3
3. จำนวนอุปกรณ์และเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการใช้งาน	3.28	1.145	ปานกลาง	9
4. สภาพโต๊ะ เก้าอี้ ของห้องฝึกปฏิบัติการเหมาะสม	3.44	.970	ปานกลาง	4
5. มีการติดตั้งให้สามารถใช้งานระบบอินเตอร์เน็ตได้สะดวก	3.34	1.137	ปานกลาง	8
6. ระบบการปรับอากาศในห้องปฏิบัติการดี	3.58	.941	มาก	1
7. มีโปรแกรมต่าง ๆ ติดตั้งใช้งานในห้องปฏิบัติการอย่างทันสมัย และเพียงพอ	3.35	1.001	ปานกลาง	6
8. เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการให้ความร่วมมือแก่นักศึกษาในการฝึก ปฏิบัติได้เป็นอย่างดี	3.41	.997	ปานกลาง	5
9. สภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้งของห้องปฏิบัติการเหมาะสม	3.52	.861	มาก	2
รวม	3.42	.838	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.10 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องปฏิบัติการ) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 3 ข้อ อยู่ในระดับมาก ที่เหลืออีก 6 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ข้อที่ 6. ระบบการปรับอากาศในห้องปฏิบัติการดี

ลำดับที่ 2 ข้อที่ 9. สภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้งของห้องปฏิบัติการเหมาะสม

ลำดับที่ 3 ข้อที่ 2. ระบบแสงสว่างในห้องปฏิบัติการมีความเหมาะสม

ลำดับที่ 4 ข้อที่ 4. สภาพโต๊ะ เก้าอี้ ของห้องฝึกปฏิบัติการเหมาะสม

ลำดับที่ 5 ข้อที่ 8. เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการให้ความร่วมมือแก่นักศึกษาในการฝึกปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องสมุด) จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องสมุด)	นักศึกษา (n=347)		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. สภาพโต๊ะ เก้าอี้เหมาะสม	3.35	.851	ปานกลาง	5
2. แสงสว่างในห้องสมุดเพียงพอ	3.38	.853	ปานกลาง	4
3. บรรยากาศในห้องสมุดเงียบสงบเหมาะต่อการใช้บริการ	3.64	.840	มาก	1
4. สภาพห้องที่ใช้ศึกษาค้นคว้าที่ห้องสมุดจัดไว้ให้เหมาะสม	3.44	.863	ปานกลาง	3
5. ห้องสมุดมีหนังสือให้ค้นคว้าเพียงพอ	3.11	.960	ปานกลาง	12
6. การจัดเก็บหนังสือสะดวกแก่การศึกษาค้นคว้า	3.31	.857	ปานกลาง	6
7. ตำรา เอกสารมีความสอดคล้องกับวิชาที่เรียนในหลักสูตร	3.28	.927	ปานกลาง	8
8. ความทันสมัยของเอกสาร/ตำราเรียน	3.11	.918	ปานกลาง	11
9. ความเหมาะสมของเวลาเปิด-ปิดบริการห้องสมุด	3.23	1.014	ปานกลาง	9
10. มีบริการสืบค้นข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์	3.31	.984	ปานกลาง	7
11. การบริการของเจ้าหน้าที่ห้องสมุดดี สะดวกต่อการใช้บริการ	3.49	.844	ปานกลาง	2
12. มีการเผยแพร่ข่าวสารความรู้ทางวิชาการกว้างขวาง และทันสมัย	3.12	.971	ปานกลาง	10
เฉลี่ยFC	3.31	.724	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.11 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (สภาพห้องสมุด) ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 1 ข้อ อยู่ในระดับมาก ที่เหลืออีก 11 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ข้อที่ 3. บรรยากาศในห้องสมุดเงียบสงบเหมาะต่อการใช้บริการ

ลำดับที่ 2 ข้อที่ 11. การบริการของเจ้าหน้าที่ห้องสมุดดี สะดวกต่อการใช้บริการ

ลำดับที่ 3 ข้อที่ 4. สภาพห้องที่ใช้ศึกษาค้นคว้าที่ห้องสมุดจัดไว้ให้เหมาะสม

ลำดับที่ 4 ข้อที่ 2. แสงสว่างในห้องสมุดเพียงพอ

ลำดับที่ 5 ข้อที่ 1. สภาพโต๊ะ เก้าอี้เหมาะสม

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านผู้บริหาร จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านผู้บริหาร	นักศึกษา (n=347)		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. เป็นกันเอง เข้าใจและเอาใจใส่นักศึกษา	2.43	.634	น้อย	11
2. รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา	2.43	.657	น้อย	12
3. มีมนุษยสัมพันธ์ดี	2.49	.633	น้อย	10
4. มีวิสัยทัศน์ที่ดี	2.56	.602	ปานกลาง	9
5. มีความสามารถในการบริหารงาน	2.58	.570	ปานกลาง	2
6. มีความรับผิดชอบ	2.56	.567	ปานกลาง	8
7. มีความซื่อสัตย์ สุจริต	2.58	.576	ปานกลาง	4
8. มีความยุติธรรม	2.58	.571	ปานกลาง	3
9. มีภาวะผู้นำ	2.62	.554	ปานกลาง	1
10. มีความประพฤติดี มีคุณธรรม และเสียสละ	2.58	.576	ปานกลาง	4
11. สร้างศรัทธาและความเชื่อมั่น	2.57	.587	ปานกลาง	6
12. ส่งเสริมและสนับสนุนและติดตามงานอย่างสม่ำเสมอ	2.56	.598	ปานกลาง	7
รวม	2.54	.513	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.12 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านผู้บริหาร ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่า มีจำนวน 3 ข้อ อยู่ในระดับน้อย ที่เหลืออีก 9 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ข้อที่ 9. มีภาวะผู้นำ

ลำดับที่ 2 ข้อที่ 5. มีความสามารถในการบริหารงาน

ลำดับที่ 3 ข้อที่ 8. มีความยุติธรรม

ลำดับที่ 4 ข้อที่ 7. มีความซื่อสัตย์ สุจริต และข้อ 10. มีความประพฤติดี มีคุณธรรม และเสียสละ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับที่ความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา ด้านผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านผู้ปกครอง	นักศึกษา (n=347)		ระดับ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ให้ความรักความอบอุ่นและการตอบสนองต่อความต้องการของท่านอย่างถูกต้องเหมาะสม	4.33	.673	มาก	8
2. ฝึกท่านให้มีระเบียบวินัย รู้จักควบคุมตัวเอง	4.21	.697	มาก	9
3. ส่งเสริมท่านให้เป็นคนดี มีจริยธรรม ซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ	4.39	.701	มาก	3
4. เลี้ยงท่านให้เป็นตัวของตัวเอง	4.39	.689	มาก	2
5. เลี้ยงท่านให้มีทัศนคติที่ดีต่อตัวเอง	4.35	.690	มาก	6
6. ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาและความฉลาดอารมณ์ให้ท่าน	4.35	.682	มาก	5
7. ส่งเสริมท่านให้มีพัฒนาการทางสังคม	4.34	.671	มาก	7
8. ฝึกท่านให้มีทักษะในการแก้ปัญหา	4.35	.657	มาก	4
9. ให้โอกาสท่านได้เรียนรู้ เสาะแสวงหาคำตอบต่าง ๆ ด้วยตัวเอง	4.42	.660	มาก	1
รวม	4.34	.571	มาก	-

จากตารางที่ 4.13 พบว่านักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ด้านผู้ปกครอง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก และเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 5 ลำดับแรก คือ

ลำดับที่ 1 ข้อที่ 9. ให้โอกาสท่านได้เรียนรู้ เสาะแสวงหาคำตอบต่าง ๆ ด้วยตัวเอง

ลำดับที่ 2 ข้อที่ 4. เลี้ยงท่านให้เป็นตัวของตัวเอง

ลำดับที่ 3 ข้อที่ 3. ส่งเสริมท่านให้เป็นคนดี มีจริยธรรม ซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ

ลำดับที่ 4 ข้อที่ 8. ฝึกท่านให้มีทักษะในการแก้ปัญหา

ลำดับที่ 5 ข้อที่ 6. ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาและความฉลาดอารมณ์ให้ท่าน

4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

Y แทน ความพึงพอใจของนักศึกษา

X₁ แทน อายุ

X₂ แทน เกรดเฉลี่ยสะสม

X₃ แทน รายได้

X₄ แทน รายได้ครอบครัว

X₅ แทน ด้านผู้เรียน

X₆ แทน ด้านอาจารย์ผู้สอน

X₇ แทน ด้านเนื้อหาวิชา

X₈ แทน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

X₉ แทน ด้านกิจกรรมนักศึกษา

X₁₀ แทน ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

X₁₁ แทน ด้านผู้บริหาร

X₁₂ แทน ด้านผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพียร์สันระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับความพึงพอใจของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	Y
X ₁	1	.109	.401**	.000	.100	.135*	.044	.086	.054	.044	.031	.072	.089
X ₂		1	.017	.003	.002	.012	-.006	-.022	-.039	-.036	-.159*	.079	-.029
X ₃			1	.377**	-.060	-.087	-.118*	-.140*	-.039	-.068	-.177*	-.098	-.122*
X ₄				1	-.144*	-.016	.042	-.046	-.021	-.049	-.145*	-.128*	-.075
X ₅					1	.639**	.522**	.597**	.429**	.428**	.378**	.450**	.705**
X ₆						1	.765**	.776**	.522**	.561**	.496**	.514**	.847**
X ₇							1	.834**	.579**	.658**	.568**	.384**	.866**
X ₈								1	.668**	.676**	.570**	.421**	.906**
X ₉									1	.620**	.555**	.098	.749**
X ₁₀										1	.683**	.284**	.813**
X ₁₁											1	.255**	.729**
X ₁₂												1	.531**
Y													1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ อุดสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 (Y) มีความสัมพันธ์กันในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับรายได้ (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .122 และความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (Y) มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับด้านผู้เรียน (X_1) ด้านอาจารย์ผู้สอน (X_2) ด้านเนื้อหาวิชา (X_4) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (X_5) ด้านกิจกรรมนักศึกษา (X_6) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (X_{10}) ด้านผู้บริหาร (X_{11}) และด้านผู้ปกครอง (X_{12}) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .705 , .847 , .866 , .906 , .749 , .813 , .729 และ .531 ตามลำดับ

4.4 ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อเลือกตัวแปรที่ดีที่สุด ที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ อุดสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 โดยพิจารณาเลือกตัวแปรที่มีอำนาจในการพยากรณ์สูงเข้าในสมการพยากรณ์ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรในสมการพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษา ดังตารางที่ 4.15

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ของตัวแปรต่างๆ ดังนี้

t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
r_{xy}	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
SE_{est}	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
b	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y'	แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปคะแนนดิบ
Z_1	แทน อายุในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_2	แทน เกรดเฉลี่ยสะสมในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_3	แทน รายได้ในรูปคะแนนมาตรฐาน
Z_4	แทน รายได้ของครอบครัวในรูปคะแนนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Z_1 แทน ด้านผู้เรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_2 แทน ด้านอาจารย์ผู้สอนในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_3 แทน ด้านเนื้อหาวิชาในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_4 แทน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_5 แทน ด้านกิจกรรมนักศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_{10} แทน ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_{11} แทน ด้านผู้บริหารในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z_{12} แทน ด้านผู้ปกครองในรูปคะแนนมาตรฐาน
 Z'_y แทน ความพึงพอใจของนักศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.15 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	b	SE _b	β	t	Sig.
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (X_4)	0.253	0.013	0.362	20.054*	.000
ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (X_{10})	0.151	0.010	0.220	14.943*	.000
ด้านอาจารย์ผู้สอน (X_2)	0.215	0.015	0.248	14.239*	.000
ด้านผู้เรียน (X_1)	0.155	0.012	0.175	13.101*	.000
ด้านผู้บริหาร (X_{11})	0.159	0.013	0.158	11.787*	.000

$$R = 0.985 \quad R^2 = 0.971$$

$$SE_{est} = 0.081 \quad a = 0.196$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (X_4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (X_{10}) ด้านอาจารย์ผู้สอน (X_2) ด้านผู้เรียน (X_1) และด้านผู้บริหาร (X_{11}) สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 (Y) ได้ และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจของนักศึกษาได้ร้อยละ 97.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.253 , 0.151 , 0.215 , 0.155 และ 0.159 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ (β) เท่ากับ 0.362 , 0.220 , 0.248 , 0.175 และ 0.158 ตามลำดับ

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรเกณฑ์ (Y) และตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 5 ตัว (X_1 , X_{10} , X_2 , X_4 , X_{11}) มีค่าเท่ากับ 0.985 และค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.081

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมการพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$Y' = 0.196 + 0.253X_8 + 0.151X_{10} + 0.215X_6 + 0.155X_5 + 0.159X_{11}$$

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้านักศึกษามีความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น 0.253 หน่วย ถ้านักศึกษามีความพึงพอใจด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น 0.151 หน่วย ถ้านักศึกษามีความพึงพอใจด้านอาจารย์ผู้สอน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น 0.215 หน่วย ถ้านักศึกษามีความพึงพอใจด้านผู้เรียน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น 0.155 หน่วย และถ้านักศึกษามีความพึงพอใจด้านผู้บริหาร เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น 0.159 หน่วย

สมการพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

$$Z'_y = 0.362Z_8 + 0.220Z_{10} + 0.248Z_6 + 0.175Z_5 + 0.158Z_{11}$$

จากสมการถดถอยพหุคูณแสดงว่า ถ้านักศึกษามีความพึงพอใจด้านกิจกรรมการเรียนการสอน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น 0.362 หน่วย ถ้านักศึกษามีความพึงพอใจด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น 0.220 หน่วย ถ้านักศึกษามีความพึงพอใจด้านอาจารย์ผู้สอน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น 0.248 หน่วย ถ้านักศึกษามีความพึงพอใจด้านผู้เรียน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น 0.175 หน่วย และถ้านักศึกษามีความพึงพอใจด้านผู้บริหาร เพิ่มขึ้น 1 หน่วย คาดว่านักศึกษาจะมีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น 0.158 หน่วย

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 มีรายละเอียดการสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- (2) เพื่อศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- (3) เพื่อศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- (1) ประชากร คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 จำนวน 500 คน
- (2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ซึ่งได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสาขาวิชา (Stratified Random Sampling) จำนวน 350 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- (1) ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา
- (2) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ของ Likert โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านผู้เรียน	มีค่าความเชื่อมั่น .9122
2. อาจารย์ผู้สอน	มีค่าความเชื่อมั่น .9013

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เนื้อหาวิชา	มีค่าความเชื่อมั่น .9309
4. กิจกรรมการเรียนการสอน	มีค่าความเชื่อมั่น .9374
5. กิจกรรมนักศึกษา	มีค่าความเชื่อมั่น .9232
6. ปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน	มีค่าความเชื่อมั่น .9465
7. บริหาร	มีค่าความเชื่อมั่น .9591
8. ผู้ปกครอง	มีค่าความเชื่อมั่น .9801
9. รวมทั้งฉบับ	มีค่าความเชื่อมั่น .9751

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2548 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 จำนวน 350 คน ได้แบบสอบถามกลับคืน จำนวน 347 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99 ของกลุ่มตัวอย่าง

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ ดังนี้

- (1) การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการศึกษาของนักศึกษา โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- (3) การหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษากับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา โดยใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple correlation)
- (4) การหาตัวแปรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

5.1.6 สรุปผลการวิจัย

- (1) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า ด้านกิจกรรมนักศึกษายู่ในระดับน้อย ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน และด้านผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านผู้เรียน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก
- (2) การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา พบว่า

(2.1) ความพึงพอใจของนักศึกษา (Y) กับพฤติกรรมของผู้เรียน (X_1) พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน (X_2) เนื้อหาวิชา (X_3) กิจกรรมการเรียนการสอน (X_4) กิจกรรมนักศึกษา (X_5) ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (X_6) พฤติกรรมของผู้บริหาร (X_7) และพฤติกรรมของผู้ปกครอง (X_8) มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .705 , .847 , .866 , .906 , .749 , .813 , .729 และ .531 ตามลำดับ และ

(2.2) ความพึงพอใจของนักศึกษา (Y) กับรายได้ (X_9) มีความสัมพันธ์กันทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .122

(3) การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษา โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอน (X_4) ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน (X_6) พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน (X_2) พฤติกรรมของผู้เรียน (X_1) และพฤติกรรมของผู้บริหาร (X_7) สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษา (Y) ได้ร้อยละ 97.10 หรือสามารถอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจของนักศึกษาได้ร้อยละ 97.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมการพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษาในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$Y' = 0.196 + 0.253X_1 + 0.151X_2 + 0.215X_3 + 0.155X_4 + 0.159X_5$$

สมการพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษาในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

$$Z'_y = 0.362Z_1 + 0.220Z_2 + 0.248Z_3 + 0.175Z_4 + 0.158Z_5$$

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ผู้วิจัยจะอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เป็นการศึกษาระดับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

1.1 พฤติกรรมของผู้เรียน พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พึงพอใจที่ได้พัฒนาตนเองในด้านการฝึกค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และสร้างสรรค์องค์ความรู้ รวมทั้งสามารถเลือกทำกิจกรรมตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข ทำให้นักศึกษาแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องได้ สอดคล้องกับ สุมณ อมรวิวัฒน์ (2541 : 10) ที่พบว่าตัวบ่งชี้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างหนึ่งคือ ผู้เรียนได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบและแก้ปัญหาทั้งด้วยตนเองและร่วมกับเพื่อน การฝึกฝนค้นคว้ารวบรวมข้อมูลและสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง เลือกทำกิจกรรมตามความสามารถ ความสนใจ และความถนัด ฝึกตนเองให้มีระเบียบวินัย

และรับผิดชอบในการทำงาน ฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเองและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจน ใฝ่หาความรู้อย่างต่อเนื่อง

1.2 พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ และประสบการณ์เหมาะสมและสอดคล้องกับ หลักสูตรที่ทำการสอน รวมทั้งเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนและเป็นกันเองกับนักศึกษา สอดคล้อง กับผลการวิจัยของ อุษณีย์ ลาวัลย์วัฒนกุล (2547 : 81-83) ที่พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการ จัดการเรียนการสอนของโครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคสมทบ) มหาวิทยาลัยเกริก ด้านอาจารย์ผู้สอน และด้านเทคนิคและวิธีการสอน อยู่ในระดับสูง และ อุทุมพร ทองอุไทย (2523 : 74-86) ที่พบว่า ลักษณะอาจารย์มหาวิทยาลัยในอุดมคติของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรียงลำดับที่พึงปรารถนามากที่สุด 5 อันดับแรก คือ มีการเตรียมการสอนดี มีความปรารถนาดีต่อนิสิตทั้งในและนอกสถานที่ มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่ทันสมัย กว้างขวาง และ ถูกต้อง ใช้ตัวอย่าง ข้อเปรียบเทียบ และความเป็นจริงในการอธิบายได้อย่างเหมาะสม บรรยาย เรื่องราวที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน และความเป็นจริงในการอธิบายได้อย่างเหมาะสม บรรยาย เรื่องราวที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง แม้ว่าจะอยู่นอกเหนือจากเนื้อหาวิชาก็ตาม

1.3 เนื้อหาวิชา พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เห็นว่าเนื้อหาที่เรียน มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ สอดคล้องกับหลักสูตร ก่อให้เกิดความคิดริเริ่ม และตรงกับความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับ พิภูล สมจิตต์ (2545 : 22-23) ที่กล่าวว่า การกำหนดเนื้อหาวิชาใน หลักสูตรโดยทั่วไปมักคำนึงถึงองค์ประกอบ 3 ประการ คือ สมรรถภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ความเหมาะสมของความรู้กับสถานการณ์ปัจจุบัน และความรู้เนื้อหาสาระนั้นเป็นที่ต้องการและสอดคล้อง กับสภาพสังคม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุษณีย์ ลาวัลย์วัฒนกุล (2547 : 81-83) ที่พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของโครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคสมทบ) มหาวิทยาลัยเกริก ด้านหลักสูตร และด้านเอกสารประกอบการเรียน อยู่ในระดับสูง

1.4 กิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เห็นว่า กิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็น กิจกรรมการเรียน การสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และเป็นกิจกรรมที่ให้ลงมือปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การใช้งานได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิญญา โนมศรี (2548 : 141-144) ที่พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีต่อสภาพการจัดการการสอนทางไกลในสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก และ อุษณีย์ ลาวัลย์วัฒนกุล (2547 : 81-83) ที่พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของโครงการรัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (ภาคสมทบ) มหาวิทยาลัยเกริก ด้านหลักสูตร ด้านเอกสารประกอบการเรียน ด้านการประเมินผล และด้านห้องเรียน อยู่ในระดับสูง

1.5 กิจกรรมนักศึกษา พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเกือบทั้งหมดจะเรียนในวันเสาร์-อาทิตย์ ส่วนวัน-เวลาปกติ นักศึกษาส่วนใหญ่ก็มีภาระงานประจำที่ต้องรับผิดชอบ ประกอบกับการจัดกิจกรรมนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาก็มีไม่มากและเป็นกิจกรรมที่จัดโดยสมัครใจ จึงทำให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของคณะหรือสถาบันค่อนข้างน้อย แต่กิจกรรมนักศึกษาก็เป็นกิจกรรมที่จำเป็นต้องจัดเพื่อช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ เสริมสร้างความสามัคคี ความประพฤดี การปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเรียนการสอน ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกฝนความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เรียนรู้สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของตนเอง และช่วยผ่อนคลายความเครียดจากการเรียน

1.6 ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเห็นว่าสภาพห้องเรียน สภาพห้องปฏิบัติการ และสภาพห้องสมุดของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมยังไม่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนมากนัก นักศึกษาจึงยังไม่พึงพอใจเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ดังกล่าวมากนัก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ผาสุก สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคณะ (2529 : 66-68) ที่พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ด้านปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง และ ณีรณูช จงอารี (2544 : 50-52) ที่พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต่อการบริการของคณะศึกษาศาสตร์ ได้แก่ การบริการของหน่วยส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ การบริการของสำนักงานภาควิชา/สาขาวิชา การบริการของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับบัณฑิตศึกษา การบริการของห้องสมุดคณะศึกษาศาสตร์ และการบริการด้านอาคาร สถานที่ อุปกรณ์ สื่อการสอน อยู่ในระดับปานกลาง และ พิภูล สมจิตต์ (2545 : 84-89) ที่พบว่า ระดับความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ระดับปริญญาตรี กลุ่มสถาบันราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ด้านห้องเรียน-ห้องปฏิบัติการ และด้านห้องสมุด-ปัจจัยเกี่ยวพัน อยู่ในระดับปานกลาง และ นชพรรณ จันทอง (2544 : 104-107) ที่พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการพิมพ์ ในประเทศไทย ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

1.7 พฤติกรรมของผู้บริหาร พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเกือบทั้งหมดจะเรียนในวันเสาร์-อาทิตย์ การรับรู้ผู้บริหารเกี่ยวกับความรับผิดชอบ ภาวะผู้นำ มนุษย์สัมพันธ์ที่ดี เป็นกันเองและเอาใจใส่ให้นักศึกษา ตลอดจนการรับฟังความคิดเห็นจากนักศึกษานักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้บริหารก็ทำได้ค่อนข้างยาก สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิกุล สมจิตต์ (2545 : 84-89) ที่พบว่า ระดับความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ระดับปริญญาตรี กลุ่มสถาบันราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ด้านพฤติกรรมของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง

1.8 พฤติกรรมของผู้ปกครอง พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เห็นว่า ผู้ปกครองเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้ ส่งเสริมให้เป็นคนดี มีจริยธรรม ซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ ฝึกให้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาและความฉลาดอารมณ์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิกุล สมจิตต์ (2545 : 84-89) ที่พบว่า ระดับความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ระดับปริญญาตรี กลุ่มสถาบันราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ด้านพฤติกรรมของผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก

1.9 ภาพรวม พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เห็นว่าการจัดองค์ประกอบของการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาทุกด้านดังกล่าวมีความเหมาะสมดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิญญา โจมศรี (2548 : 141) ที่พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่มีต่อสภาพการจัดการการสอนทางไกลในสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริการทางวิชาการ ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหาร และภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ อุษณีย์ ลาวัณย์วัฒนกุล (2547 : 81-83) ที่พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของ โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคสมทบ) มหาวิทยาลัยเกริก ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ดังนั้นองค์ประกอบพฤติกรรมของผู้เรียน พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษา ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน พฤติกรรมของผู้บริหาร และพฤติกรรมของผู้ปกครอง จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ถ้านักศึกษาเข้ามาศึกษาในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบเหล่านี้แล้ว จะทำให้นักศึกษาอยู่ในคณะ/สถาบันได้อย่างมีความสุข ส่งผลให้นักศึกษาแสวงหาความรู้ได้อย่างเต็มความสามารถ

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เป็นการศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการศึกษานักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรพฤติกรรมของผู้เรียน พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมนักศึกษา ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน พฤติกรรมของผู้บริหาร พฤติกรรมของผู้ปกครอง และรายได้ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ถ้านักศึกษาเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบเหล่านี้แล้ว จะทำให้นักศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาได้อย่างมีความสุข และปรารถนาที่จะแสวงหาความรู้ได้อย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องกับ สุณีย์ ธีรดากร (2522 : 65-66) ที่กล่าวว่า การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่อาจจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น อาจารย์ผู้สอน หลักสูตรเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นถ้า นักศึกษามีความพึงพอใจในสิ่งเหล่านี้ย่อมอยู่ในคณะ/สถาบันอย่างมีความสุข และมีความต้องการที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้อย่างเต็มความสามารถ เพราะความพึงพอใจจะเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งให้นักศึกษามีความพยายามที่จะเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิบูล สมจิตต์ (2545 : 84-89) ที่พบว่าองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชา คอมพิวเตอร์ศึกษา ระดับปริญญาตรี กลุ่มสถาบันราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ประกอบด้วย พฤติกรรมของผู้บริหาร พฤติกรรมของผู้ปกครอง พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน สภาพห้องเรียน-ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด-ปัจจัยเกื้อหนุน พฤติกรรมของตัวผู้เรียน และลักษณะเนื้อหาวิชา และ ศิริพร แจ่มอริยวงศ์ (2545 : 107-111) ที่พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในประเทศ สหรัฐอเมริกาของนักศึกษาไทย มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารด้านศึกษาต่อจากสื่อบุคคล

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เป็นการศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการเรียนของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษา คือ กิจกรรมการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน พฤติกรรมของผู้เรียน และ พฤติกรรมของผู้บริหาร โดยตัวแปรเหล่านี้สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษา ได้ร้อยละ 97.10 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์ประกอบเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ถ้านักศึกษาเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบเหล่านี้แล้ว จะทำให้นักศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาได้อย่างมีความสุข และปรารถนาที่จะแสวงหาความรู้อย่างเต็มความสามารถ สอดคล้องกับ สุทธิย์ ธีรดากร (2522 : 65-66) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่อาจจะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น อาจารย์ผู้สอน หลักสูตรเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น ถ้านักศึกษามีความพึงพอใจในสิ่งเหล่านี้ย่อมอยู่ในคณะ/สถาบันอย่างมีความสุข และความพึงพอใจจะเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งให้นักศึกษามีความพยายามที่จะเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิบูล สมจิตต์ (2545 : 84-89) ที่พบว่าองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ระดับปริญญาตรี กลุ่มสถาบันราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ประกอบด้วย พฤติกรรมของผู้บริหาร พฤติกรรมของผู้ปกครอง พฤติกรรมของอาจารย์ผู้สอน สภาพห้องเรียน-ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด-ปัจจัยเกื้อหนุน พฤติกรรมของตัวผู้เรียน และลักษณะเนื้อหาวิชา และ ศิริพร แจ่มอริยวงศ์ (2545 : 107-111) ที่พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในประเทศสหรัฐอเมริกาของนักศึกษาไทยเป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายความต้องการในการศึกษาต่อได้มากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

การวิจัยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2548 ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในสองแนวทาง ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

(1) ตัวแปรที่สำคัญที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจต่อการศึกษาของนักศึกษา คือ กิจกรรมการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน และผู้บริหาร ดังนั้น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงควรที่จะให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น

(2) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อการศึกษาของนักศึกษา คือ รายได้ ด้านผู้เรียน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านผู้บริหาร และด้านผู้ปกครอง ดังนั้น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ควรให้ความสำคัญกับ

(3) ตัวแปรอื่น ๆ ถึงแม้ว่าไม่มีความสัมพันธ์หรือสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจต่อการศึกษาของนักศึกษาได้ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าคณะฯจะมองข้ามได้ เพราะอาจจะเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์หรือสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจต่อการศึกษาของนักศึกษาได้ในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

(1) ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะมีความสัมพันธ์หรือสามารถพยากรณ์ความพึงพอใจต่อการศึกษาของนักศึกษาได้ เช่น ค่าใช้จ่ายต่อวัน ความถนัดทางการเรียน คุณภาพการเรียนการสอน เป็นต้น

(2) ควรศึกษาวิธีการเรียนที่จะทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการศึกษาของนักศึกษา

(3) ในการทำวิจัยอาจจะเลือกศึกษาตัวแปรเกณฑ์ (ตัวแปรตาม) ที่เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉพาะในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง โดยเฉพาะรายวิชาที่ทุกสาขาวิชาต้องเรียนเหมือนกัน

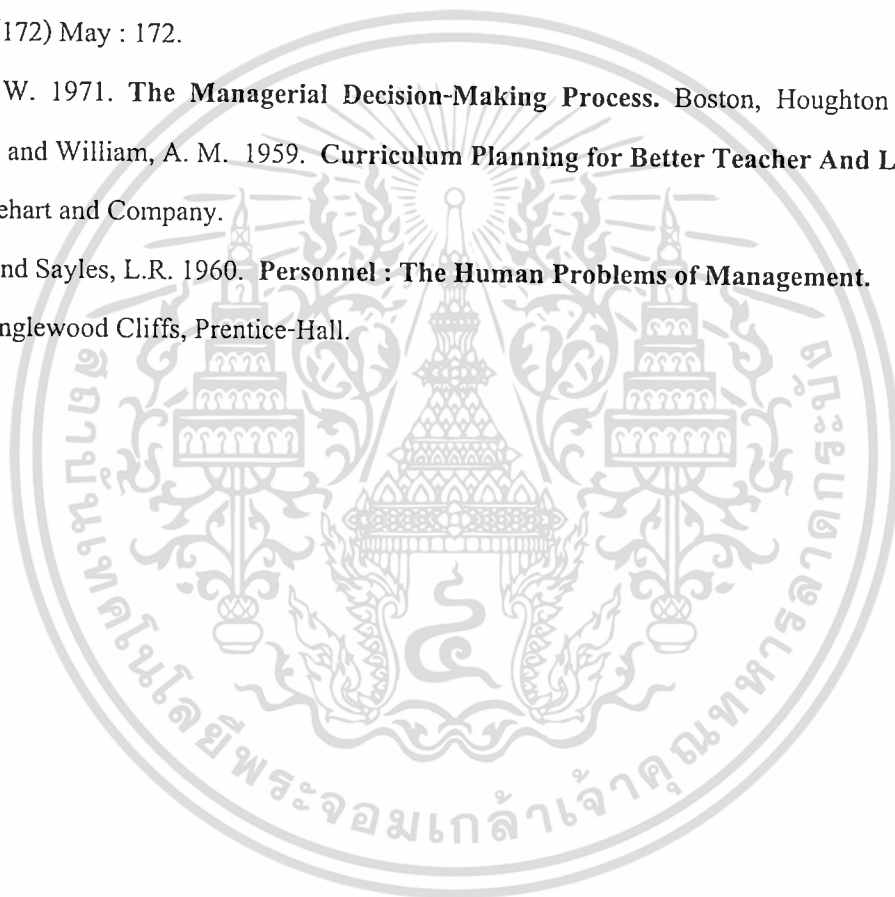
(4) ควรทำการวิเคราะห์สาเหตุหรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ในตัวแปรต่าง ๆ เพื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรในทางตรงและทางอ้อม โดยแสดงถึงอิทธิพลที่ตัวแปรสาเหตุมีต่อตัวแปรผล

บรรณานุกรม

- กิตยวดี บุญซื่อ และคณะ. 2541. การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : ใต้เยสแควร์.
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 2548. คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จิตตินันท์ เฉชะคุปต์. 2544. จิตวิทยาการบริการ หน่วยที่ 1-8. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- จินตนา ยูนิพันธ์. 2527. การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา วรสายัณห์. 2538. “ความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมในนิคมโรคเรื้อน ศึกษาเฉพาะกรณีนิคมแม่ลาว จังหวัดเชียงราย.” วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จิรภา จิตตวิสุทธิกุล. 2540. “ความพึงพอใจของผู้ซื้อสินค้าต่อร้านเซเว่น อีเลฟเว่น.” วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการตลาด มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.
- ชัยพร วิชชาวุธ. 2525. มุสสารจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : หน่วยผลิตเอกสารคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. 2523. วิธีสอนทั่วไปและการสอนแบบจุดภาค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- ฉิรนุช จงอารี. 2544. “ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ต่อการใช้บริการการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2528. “ปัจจัยทางจิตวิทยานิเวศเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย.” รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ถวิล ธาราโกชน์. 2532. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์.
- ทรรศนียา กัลยาณมิตร. 2525. แบบจำลองศูนย์บริการสื่อการศึกษาของสถาบันฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทศพร ประเสริฐสุข. 2540. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 : ศึกษากรณีจังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Harrison, F.B. 1981. **The Managerial Decision-Making Process**. Boston : Houghton Mifflin.
- Hilgard, E.R. 1983. **Introduction to Psychology**. Harcourt Brace Javanovich.
- Knezevick, S. 1978. **Program Budgetion (PPBS)**. Berkeley Cal :McCutcha.
- Lovell, R.B. 1980. **Adult Learning**. John Willey & Sons.
- Mackown, H. C. 1956. **Extracurricular Activities**. 3rd ed. New York : Macmillnd.
- Packwood, W. T. 1997. **Student Activities**. College Student Personnel Services. Springfield, Illinois: Charles C. Thomas Publisher.
- Peterson, J.S. 1966. "Some Observation on Superior Student." **Journal of Education Sociology**. 35 (172) May : 172.
- Reeder, W. W. 1971. **The Managerial Decision-Making Process**. Boston, Houghton Mifflin.
- Saylor, J.G. and William, A. M. 1959. **Curriculum Planning for Better Teacher And Learning**. Rinehart and Company.
- Stuass, G. and Sayles, L.R. 1960. **Personnel : The Human Problems of Management**. Englewood Cliffs, Prentice-Hall.

- ทองเรียน อมัญกุล. 2525. การบริหารกิจการนิสิต ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : กรมการฝึกหัดครู.
- เทพพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ. 2540. พฤติกรรมองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ทัศนีย์ สีละวรรณโณ. 2544. “ความพึงพอใจของนิสิตปริญญาโทรุ่นที่ 1 ที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาโท โครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสารสนเทศ จันทบุรี.” ปริญญานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทัศนีย์ สุกเมธี. 2533. “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการฝึกอบรมวิธีการสอนภาษาไทยและประสิทธิภาพทางการฝึกสอนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเอกภาษาไทย.” วิทยาลัยครูชนบุรี.
- ธีระ นทีวุฒิกุล. 2521. “การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นพพรรณ จันทอง. 2544. “การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการพิมพ์ในประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- บุญมัน ธนาศุกวัฒน์. 2537. จิตวิทยาองค์กร. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.
- เบญจมาศ เหมือนสุทธีวงศ์. 2547. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา ในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.” รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภาภรณ์ แก้วเหล็ก. 2544. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ของนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่นที่มีต่อคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น.” รายงานการวิจัย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น.
- ประสาธ อิศรปริดา. 2541. สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประสิทธิ์ ทองอ่อน. 2542. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ : คอมฟอร์ม.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2542. การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ปิยะชาติ โชคพิพัฒน์ และเทวินทร์ จันทศักดิ์. 2534. “ความพึงพอใจต่อกระบวนการเรียนการสอนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.” วารสาร ว.วิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 2(1) : 125-134.
- ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์. 2523. หลักการจัดสภาพโรงเรียน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เป็รื่อง กิจรัตน์. 2534. การจัดกิจกรรมการเรียนสำหรับอุตสาหกรรมศิลป์. กรุงเทพฯ : คณะวิชา
อุตสาหกรรมศึกษา สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พรชูลี คุณานุกร. 2523. ผู้การอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรชูลี อาชวอำรุง. 2525. นิสิตนักศึกษาหลักการปัญหาและแนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียน
สโตร์.
- พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2542. “การศึกษาความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อระบบการจัดการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง.” ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พิทักษ์ ดรุณทิม. 2538. “ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการในบริการของ
กรุงเทพมหานคร : ศึกษากรณีสำนักงานเขตยานนาวา.” รายงานการวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์.
- พันทิพา อุทัยสุข. 2525. ปัจจัยเสริมการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ชุติวิชาพื้นฐานการศึกษา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- ภัทระ เกิดอินทร์. 2545. “ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี
(2 ปีหลัง) สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (เทคโนโลยีก่อสร้าง) สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.”
รายงานการวิจัย สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ยนต์ ชุ่มจิต. 2541. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- รมดี พิมลบรรยงก์. 2528. “ปัญหาการจัดวิชาพื้นฐานการศึกษาตามหลักสูตรของสภาการศึกษา
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพีพรรณ ชื่นสุนทร. 2544. “ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัย
รามคำแหง.” รายงานการวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. 2539. จิตวิทยาเบื้องต้น (จิต.101). กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- วรรณิ ศิรินพกุล. 2543. “ศึกษาความพึงพอใจในการให้บริการการศึกษาของคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง จากบัณฑิตนิสิตศาสตร์ ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา พ.ศ.2540.”
รายงานการวิจัย คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วาริ ธีระจิตร. 2525. แบบจำลองศูนย์บริการสื่อการศึกษาของสถาบันฝึกหัดครู. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย แหวนเพชร. 2530. เทคนิคและวิธีการสอนอุตสาหกรรมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะวิชา
อุตสาหกรรมศึกษา สถาบันราชภัฏพระนคร.
- วิมลสิทธิ์ หรยงกร. 2526. พฤติกรรมมนุษย์กับสภาพแวดล้อมมาตรฐานทางพฤติกรรมเพื่อการ
ออกแบบและวางแผน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วิไลเจดิต ทวีสิน. 2522. มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (ส.021). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วุฒิชัย จ้านง. 2522. พฤติกรรมการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วันชัย คำเจริญ. 2545. “ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บริการโทรศัพท์พื้นฐานของสำนักงานบริการงานวงศ์วาน องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏพระนคร.
- ศิริวัฒน์ เสงชัยโย. 2542. “การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ กลุ่มสถาบันราชภัฏภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ศิริพร แจ็งอริยวงศ์. 2545. “การเปิดรับข่าวสาร แรงจูงใจและความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโทในประเทศสหรัฐอเมริกาของนักศึกษาไทย.” วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพงษ์ เกษมสิน. 2517. สารานุกรมการบริหาร. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สาโรจ เจริญดี. 2534. “ความพึงพอใจของลูกค้าต่องานด้านบริการของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ศึกษากรณี : การให้บริการของส่วนบริการเช็คเรียกเก็บ สำนักงานใหญ่” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม) สาขาการจัดการการพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540. ระบบการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544. เรียนอย่างนี้...มีความสุข : บันทึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542. สรุปความเห็นของครูต้นแบบปี 41 และปี 42. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. 2524. นโยบายและแผนพัฒนาเยาวชนระยะยาว, กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- สิทธิ์ประกอบ วินยางค์กุล. 2547. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2537. เทคนิคการวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ศุมน อมรวิวัฒน์. 2541. โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การปฏิรูปการเรียนรู้อตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : ไอเดีย สแควร์.
- สุชา จันทน์เอม. 2539. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. 2518. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา.
- สุมิตร คุณานุกร. 2518. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- สุณีย์ ชีรดากร. 2522. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูพระนคร.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. 2521. พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- หลุย จำปาเทศ. 2538. จิตวิทยาการจูงใจ. กรุงเทพฯ : สามัคคีสาสน์.
- อรทัย บุญช่วย. 2544. “ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.” รายงานการวิจัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนันต์ อพันธ์รังสี. 2521. หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ : พีระพัชรา.
- อภิญา โฉมศรี. 2548. “ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีต่อสภาพการจัดการการสอนทางไกลในสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนารัพยากรรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อารี พันธุ์ณี. 2538. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เลิฟ แอนด์ ลิฟเพรส.
- อารีรัตน์ แก้วประดิษฐ์. 2546. “องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี.
- อุทุมพร ทองอุไทย. 2523. “ลักษณะของอาจารย์มหาวิทยาลัยในอุดมคติ.” การวิจัยการศึกษา. 3(ธันวาคม) : 74-86.
- อุษณีย์ ลาวัลย์วัฒนกุล. 2547. “ความพึงพอใจของนักศึกษาในการจัดการเรียนการสอนและบริการของโครงการรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคสมทบ) มหาวิทยาลัยเกริก.” สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก
- Brown, H. Douglas, 1980. **Principles of Language Learning and Teaching.** Prentice-Hall.
- Frederick, R. W. 1959. **The third Curriculum.** New York : Appleton Century Crofts.
- Gagne, R.M. 1967. **Curriculum : Comprehensive Instruction.** Boston : Little Brow and Company.
- Good C.V. 1973. **Dictionary of Education.** New York : McGraw-Hill.
- Gronroos, C. 1990. **Service Management and Marketing.** Lexington, MA : Lexington Books.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การรายงานผลการวิจัยจะรายงานในลักษณะรวมเท่านั้น คำตอบของนักศึกษาผู้วิจัยจะถือเป็นความลับ จึงขอให้นักศึกษาตอบหรือกรอกข้อความที่เป็นจริง เพื่อให้ผลการวิจัยเชื่อถือได้ และประโยชน์ในการปรับปรุงและการพัฒนาทางการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะต่อไป

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการศึกษาของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 8 ด้าน

1. ด้านผู้เรียน
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน
3. ด้านเนื้อหาวิชา
4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
5. ด้านกิจกรรมนักศึกษา
6. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน
7. ด้านผู้บริหาร
8. ด้านผู้ปกครอง

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความหรือใส่ข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ชั้นปี ชั้นปี 1 ชั้นปี 2 ชั้นปีอื่นๆ.....
4. หลักสูตรที่ศึกษา ค.อ.ม. วท.ม.
 ศศ.ม. ค.อ.ด.
5. เกรดเฉลี่ยสะสม.....
6. ประเภทของสถาบันการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี (วุฒิที่ใช้สมัคร)
 - มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (สังกัดทบวงเดิม)
 - มหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน
 - มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
 - อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
7. รายได้เฉลี่ยของท่าน มีรายได้.....บาท / เดือน
 ไม่มีรายได้
8. รายได้ครอบครัว.....บาท / เดือน
9. ภูมิลำเนาของท่านในปัจจุบัน ต่างจังหวัด
 กรุงเทพฯและปริมณฑล
10. ท่านได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในระดับบัณฑิตศึกษา จากแหล่งใดมากที่สุด
 - อินเทอร์เน็ต เจ้าหน้าที่ แผ่นพับ/ป้ายประชาสัมพันธ์
 - อาจารย์ผู้สอน เพื่อน/คนรู้จัก อื่นๆ (ระบุ).....
11. ท่านติดต่อกับงานบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ด้วยวิธีใดมากที่สุด
 - ติดต่อผ่านทางอินเทอร์เน็ต มาติดต่อด้วยตนเองที่คณะฯ
 - ติดต่อผ่านอาจารย์ผู้สอน ติดต่อผ่านทางโทรศัพท์/โทรสาร
 - ติดต่อผ่านเพื่อน/คนรู้จัก อื่นๆ (ระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการศึกษาของนักศึกษา

ด้านผู้เรียน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ท่านมีความพึงพอใจต่อการเรียนของท่านเพียงใด					
1. ได้เลือกทำกิจกรรมตามความถนัด ความสามารถ และความสนใจของตนเองอย่างมีความสุข					
2. ได้รับประสบการณ์ตรงมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติของหลักสูตร					
3. ได้ฝึกปฏิบัติจนค้นพบความถนัดและวิธีการของตนเอง					
4. ฝึกคิดอย่างหลากหลายและสร้างสรรค์จินตนาการ ตลอดจนได้แสดงออกอย่างชัดเจนและมีเหตุผล					
5. ฝึกตนเองให้มีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบ					
6. ได้ฝึกค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และสร้างสรรค์ความรู้ด้วยตนเอง					
7. ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง					
8. ได้รับการเสริมแรงให้ค้นหาคำตอบ แก้ปัญหาทั้งด้วยตนเอง และร่วมด้วยช่วยกันกับเพื่อน					
9. ได้ร่วมทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม					
10. ฝึกประเมิน ปรับปรุงตนเอง และยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น					
ด้านอาจารย์ผู้สอน					
ท่านมีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนเพียงใด					
1. มีคุณวุฒิและประสบการณ์เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตร					
2. มีตำแหน่งทางวิชาการที่เหมาะสม					
3. มีการวางแผนและเตรียมการสอนมาอย่างดีทั้งเนื้อหาและวิธีการ					
4. อธิบายเนื้อหาวิชาที่สอนได้เป็นอย่างดี					
5. มีความสามารถในการถ่ายทอดการเรียนรู้					
6. เอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน					
7. มีความมั่นคงทางอารมณ์ สุขุมรอบคอบ ใช้เหตุผลตัดสินปัญหา					
8. ตรงต่อเวลา					
9. มีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา					
10. มีความเป็นกันเอง					
11. เอาใจใส่และแสดงความเมตตาต่อนักศึกษาอย่างทั่วถึง					

ด้านอาจารย์ผู้สอน (ต่อ)	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ท่านมีความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนเพียงใด					
12. ฝึกฝนทฤษฎี เมรยาทและวินัยตามวิถีวัฒนธรรมไทย					
13. จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลูกเร้าใจและเสริมแรงให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้					
14. จัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้นักศึกษาได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์					
15. ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกปรับปรุงตนเอง					
15. ส่งเสริมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกลุ่ม พร้อมทั้งสังเกตส่วนดีและปรับปรุงส่วนด้อยของนักศึกษา					
16. ใช้สื่อการสอนเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหาและการค้นพบความรู้					
17. ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเชื่อมโยงประสบการณ์กับชีวิต					
18. สังเกตและประเมินพัฒนาการของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
ด้านเนื้อหาวิชา					
ท่านมีความพึงพอใจต่อรายวิชาภายในหลักสูตรที่ท่านศึกษาเพียงใด					
1. เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
2. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
3. เนื้อหาวิชามีความทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์					
4. เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เขียน					
5. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีการเรียงลำดับจากง่ายไปยาก					
6. เนื้อหาวิชาทำให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่ม และต้องการค้นคว้าเพิ่มเติม					
7. เนื้อหาวิชาตรงกับความต้องการของสังคม					
8. เนื้อหาวิชานำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน					
9. การกำหนดเนื้อหาวิชามีความต่อเนื่องไม่ซ้ำซ้อนกัน					
10. การกำหนดเนื้อหาวิชากับจำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสม					
11. การกำหนดจำนวนคาบเวลาทฤษฎีและปฏิบัติมีความเหมาะสม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ท่านมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพียงใด					
1. มีการชัดเจนบอกจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนอย่างชัดเจน					
2. มีการวางแผนและเตรียมกิจกรรมการสอนล่วงหน้าอย่างดี					
3. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการสอน					
4. การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนการสอนและวิธีสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
5. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมีความสอดคล้องกัน					
6. การมอบหมายงาน และการนำเสนอผลงานเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนักศึกษา และเนื้อหาวิชาที่เรียน					
7. กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนและแสดงความคิดเห็น					
8. มีกิจกรรมที่ให้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อนำไปสู่การใช้งานได้					
9. การจัดให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติคอมพิวเตอร์นอกเวลาราชการ					
10. มีการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กัน					
11. มีการจัดนิทรรศการแสดงผลงานทางวิชาการ					
12. มีการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ และส่งเสริมกระบวนการคิด					
ด้านกิจกรรมนักศึกษา					
ท่านมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมนักศึกษาเพียงใด					
1. คณะฯ ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาแสดงผลงานและกิจกรรมภายในคณะฯ สถาบัน และระหว่างสถาบัน					
2. คณะฯ สนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนใกล้เคียง					
3. คณะฯ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ในเรื่องกิจกรรมต่างๆ ของนักศึกษา					
4. คณะฯ ให้ความสำคัญและอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา					
5. นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ท่านมีความพึงพอใจต่อปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนเพียงใด					
ก. สภาพห้องเรียน					
1. ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา แสงสว่างในห้องเรียนเพียงพอ					
2. ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียนดี					
3. ความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของห้องเรียนดี					
4. อากาศในห้องเรียนถ่ายเทได้อย่างดี					
5. สภาพโต๊ะ เก้าอี้ และกระดานดำอยู่ในสภาพดี					
ข. สภาพห้องปฏิบัติการ					
1. จำนวนห้องปฏิบัติการเพียงพอต่อการฝึกปฏิบัติ					
2. ระบบแสงสว่างในห้องปฏิบัติการมีความเหมาะสม					
3. จำนวนอุปกรณ์และเครื่องคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการใช้งาน					
4. สภาพโต๊ะ เก้าอี้ ของห้องฝึกปฏิบัติการเหมาะสม					
5. มีการติดตั้งให้สามารถใช้งานระบบอินเทอร์เน็ตได้สะดวก					
6. ระบบการปรับอากาศในห้องปฏิบัติการดี					
7. มีโปรแกรมต่าง ๆ ติดตั้งใช้งานในห้องปฏิบัติการอย่างทันสมัยและ เพียงพอ					
8. เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการให้ความร่วมมือแก่นักศึกษาในการฝึก ปฏิบัติได้เป็นอย่างดี					
9. สภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้งของห้องปฏิบัติการเหมาะสม					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านผู้ปกครอง	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ท่านมีความพึงพอใจต่อผู้ปกครองของท่านเพียงใด					
1. ให้ความรักความอบอุ่นและการตอบสนองต่อความต้องการของท่านอย่างถูกต้องเหมาะสม					
2. ฝึกท่านให้มีระเบียบวินัย รู้จักควบคุมตัวเอง					
3. ส่งเสริมท่านให้เป็นคนดี มีจริยธรรม ซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ					
4. เลี้ยงท่านให้เป็นตัวของตัวเอง					
5. เลี้ยงท่านให้มีทัศนคติที่ดีต่อตัวเอง					
6. ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาและความฉลาดอารมณ์ให้ท่าน					
7. ส่งเสริมท่านให้มีพัฒนาการทางสังคม					
8. ฝึกท่านให้มีทักษะในการแก้ปัญหา					
9. ให้โอกาสท่านได้เรียนรู้ เสาะแสวงหาคำตอบต่าง ๆ ด้วยตัวเอง					

-----ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี-----